

ĽADOVEŇ-JAHODNÍKY-TOMČANY: Občania očakávajú riešenia, nie prieky

STRED: Jubilujúci amfiteáter zakrátko ožije a hádam sa dočká aj renesancie

PODHÁJ-STRÁNE: Pokračuje komplexná rekonštrukcia cestných komunikácií

SEVER: Hrobové miesta na cintoríne sú zadarmo, ale nie pre každého?!

KOŠÚTY: Novú riaditeľku „Hurbanky“ čaká neľahká úloha

ZÁTURČIE: Impulz pre lokalitu pri škole po zámene pozemkov

PRIEKOPA: V priestore Priekopská ul. - Martáka - Uzlovskej ul. sa črtá výrazná zmena k lepšiemu

Zastupiteľstvo v znamení personálnych otázok a investícií

Vo voľnejšom, verejnom, hoci ešte stále „rúškovom“ režime rokovo 4. júna mestské zastupiteľstvo. Na programe malo 28 bodov a napokon sa splnilo, čo sa už po pár hodinách dalo očakávať – že časť rokovania sa odsunie. Stalo sa - šesť náročných bodov (správa o realizácii investičného zámeru stavieb Tréningový zimný štadión a Šport park Pltníky – II. etapa, Návrh riešenia cyklistickej dopravy v centre mesta Martin, správy o činnosti a hospodárení Mestskej polície Martin za r. 2019, o príprave vlastnej MHD, o činnosti Rady primátora mesta Martin pre seniorov a osoby so zdravotným postihnutím za rok 2019 a o zmene Organizačného poriadku kancelárie primátora a mestského úradu) príde na program na budúcom zastupiteľstve 25. júna. K tomu pribudne aj rozhodnutie o sťahovaní CVČ Kamarát.

Po zložitom schvaľovaní programu zasadnutia poslanci prijali návrh poslancu M. Beláka (ĽSNS) a minútu ticha si pripomenuli 100. výročie mierovej zmluvy v Trianone - za Slovákov, ktorí sa – ako povedal M. Belák, „ocitli po schválení nových hraníc Slovenska a Maďarska v Trianone v inom štáte a dnes už skoro nie sú.“

Primátor mesta J. Danko potom privítal na rokovaní nového prednostu mestského úradu Ing. Jána Žilu. Napriek návrhu stiahnuť tieto správy, potom zastupiteľstvo schválilo nových zástupcov mesta v organizáciách založených alebo zriadených mestom, zmenu v zložení rady mesta a v zložení komisie športu. Poslanci kritizovali koncepciu delegovania zástupcov mesta do spoločností a organizácií. Keďže uplynulo funkčné obdobie Ľubomíra Vaňka v predstavenstve spoločnosti STEFE

a poslanci Dušan Kubička a Martin Lechan sa vzdali funkcie členov dozornej rady v Televízii Turiec, s.r.o., odvolali E. Vaňka z funkcie v predstavenstve a Z. Sekerkovú z funkcie v dozornej rade STEFE Martin a schválili za členku predstavenstva STEFE Zitu Sekerkovú. Za členov dozornej rady Televízie Turiec schválili Zdenka Kozáka (SNS) a Dalibora Steindla (Sme rodina). Po E. Kráľovancovej, ktorá sa v decembri 2019 vzdala poslanskeho mandátu, zastupiteľstvo zvolilo za nového člena mestskej rady D. Steindla. Po vyhrotenej kritической diskusii potom odvolali Michala Uherčíka z funkcie predsedu komisie športu a na návrh nového predsedu M. Makovníka následne zvolili M. Uherčíka za člena tejto komisie. Poslanci zvýšili príspevok mesta neverejným poskytovateľom za hodinu opatrovateľskej služby. K populud-

K poslancom sa v časti pre občanov prihovorela aj koordinátorka seniorov G. Ferenczová

ňajším vystúpeniam občanov viacerí poslanci upriamili pozornosť na služby pre seniorov. Veľkú pozornosť vyvolal aj zámer presťahovať Centrum voľného času Kamarát (kvôli rekonštrukcii interiérov kultúrnej pamiatky – Advokátskej komory) do súkromných priestorov bývalého domu kultúry Strojár. Inou alternatívou bola rekonštrukcia mestského objektu v amfiteátri, ktorá sa ešte len projektuje a práce by mali stáť cca 600 000 eur. Mesto má k dispozícii zo štátneho rozpočtu na pamiatky na tento a budúci rok spolu 600 000 eur účelovo viazaných na Advokátsku komoru. Poslanci napokon rozhodli požiadať ministerstvo financií o odklad čerpania rozpočtu na rekonštrukciu Advokátskej komory, súhlasili s presťahovaním CVČ Kamarát do Strojára na 2 školské roky a pripraviť pre budúce MsZ komplexnú správu o celej problematike Advok-

kátskej komory, objektu v amfiteátri a o sťahovaní CVČ Kamarát. Zastupiteľstvo schválilo dotáciu 100 000 eur do investície TURVOD-u IBV Veľká hora, kde sa bude vodovod a kanalizácia, schválilo aj výhodný prenájom hektárového pozemku v relaxačnom areáli SIM v Priekope na výstavbu BMX areálu a aj zmenu pozemkov v Záturečí, čo umožní výstavbu športovísk a oddychového priestoru v okolí ZŠ A. Stodolu. Dôjde aj k zámene pozemkov pre výstavbu ciest a parkovísk v súvislosti so stavbou bytového domu Centrum na Uzlovskej ul. v Priekope. Napokon, schválili záverečný účet mesta za rok 2019, zmenou rozpočtu na rok 2020 vyčlenili 170 000 eur na dotácie pre 6 komisií (vrátane športových klubov) a zoznámili sa s postupom výstavby atletického štadióna na Baranovej. (bk)

EDITORIÁL MARTIN KALNICKÝ

Sme krátko po zastupiteľstve a tesne pred ďalším. Tento mesiac bol v znamení ťažkého postupu vpred; no považujem za nevyhnutné nielen znovu rozhábať život v meste, ale dať mu aj podstatné – rozvojové - impulzy. Zatiaľ sa len sťažka dostávame k informáciám a viaceré úlohy mesta riešime na poslednú chvíľu. To býva často veľmi drahé riešenia. Rôznou mierou sa to týka napr. sťahovania

CVČ Kamarát, riešenia podmienok pre aktivity seniorov, či cintorína na Severe, alebo podpory športu, ale i kultúry a sociálnych vecí. Sme povinní prispieť k podmienkam pre deti a mládež i pre seniorov. Reflektujeme, samozrejme, aj udalosti v blízkych Vrútkach a aktuálny v športe. Po dlhšom čase sme sa znovu pozreli aj do života našich mestských častí, kde sa stále niečo deje. O tom podrobne

informujeme v našich – Vašich MN, tak podrobne ako žiadne iné médium. Riešenie dlhodobých problémov a otvorená komunikácia je súčasťou dobrej prevencie i pred frustráciou občanov a pred extrémnym konaním z pocitu bezvýchodiskovosti.

Vaše podnety a námety nám môžete poslať na email: redakcia@mestskenoviny.sk

Osobnosti

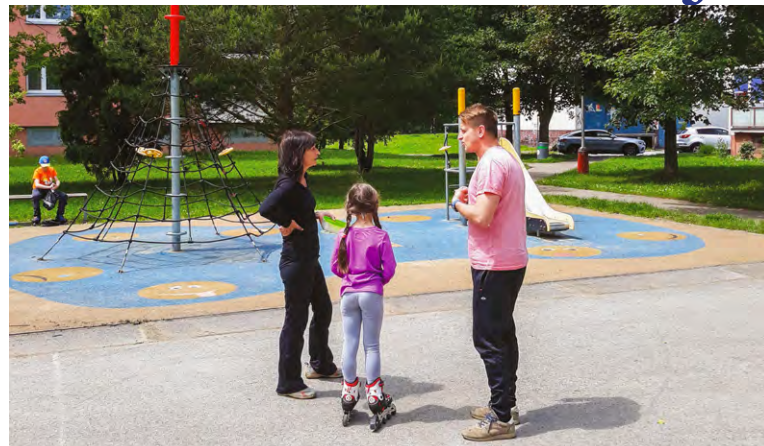

Ján Koniarek

- sochár a pedagóg (* 30. 1. 1878 Voderady pri Tmave - † 4. 5. 1952 Tmava). Študoval na strednej škole v Tmave, na Umelecko-priemyselnej škole v Budapešti, v r. 1897 - 1906 na akadémiách výtvarných umení v Ríme (aj medicínu), v Budapešti a v Mníchove. V r. 1894 - 97 a 1906 - 14 žil a tvoril a učil v Srbsku (Belehrad), 1912 - 13 dobrovoľník v Balkánskej vojne, ako vojak bol v I. sv. vojne ranený. Od r. 1924 žil v Tmave, v r. 1939 - 43 docent pre modelovanie na výtvarnom oddelení SVŠT v Bratislave. Jeho doménou bol portrét, reliéfná plastika aj voľná komorná tvorba. V menšej miere sa venoval aj medailérstvu, jeho tvorba vyšla aj na slovenských známkach, jedna z nich vyšla aj v slovensko-srbskom vydaní. Aj napriek nepriazni doby, ktorá spôsobila jeho oklieštenie, sa jeho dielo aj tak stalo základom moderného slovenského sochárstva. Z pomníkov osobností slovenského hnutia možno spomenúť pomníky: M. R. Štefánika, J. Hollého, A. Bemoláka a dr. P. Blahu a vrcholným monumentálnym dielom je Pomník padlým v I. svetovej vojne v Tmave. Jeho poslednou datovanou plastikou bola štúdia sediaceho L.N. Tolstého (1949). Dlhoročne spolupracoval so Spolkom sv. Vojtecha, bol portrétistom A. Hlinku a v r. 1942 dostal Národnú cenu za celoživotnú tvorbu. Pre novostavbu evanjelickej fary v Martine realizoval reliéf Slovenského memoranda (1931 - 33). V r. 1978 bola Okresná galéria v Tmave pri príležitosti 100. výročia narodenia autora premenovaná na Galériu J. Koniarka, v r. 2002 bola v novej prístavbe Köpplovej vily ku Galérii otvorená stála expozícia jeho diel. Samostatnú expozíciu má aj v SNG. Od r. 1938 čestný občan Tmavy a v ankete mu občania udelili titul Tmavčan 20. stor.

Zdroj: gjk.sk, trnavskyhlas.sk, webumenia.sk, numizmatik.eu, foto: archív GJK

Dve riešenia v záujme občanov

O ihrisku som sa neraz stretol v diskusii s rodičmi priamo na ňom - a stretnem sa aj na zhromaždení v utorok 23. júna na MsÚ

Nezodpovední ohrozujú iných

Bývam pri oddychovej zóne Mädokýš a toto okolie mi je srdco blízke. Desiatky rokov to bolo spájané s pokojom, oddychom, s prechádzkami do blízkych Jahodníckych hájov. Niekoľko rokov sa snažim, aby táto oddychová zóna aj ďalej plnila tento účel. V posledných mesiacoch sa tu stretávame s tým, že nezodpovední vodiči ohrozujú ľudí v oddychovej zóne. Dochádza tu k obrovským problémom aj v zime, autá sa šmykajú v zákrute a idú tak rýchlo, že je nebezpečné chodiť po chodníku, prevrátilo sa tu auto... Obrátilo sa na mňa viac občanov a majú absolútne pravdu. Je to skrátka nebezpečný úsek. Väčšinou to robia mladí ľudia, ktorí sa vo večerných hodinách a počas víkendov (keď bola korona, bol to absolútny extrém) stretávajú pri Mädokýši v obrovskom počte, robia si preteky, driftujú tam a chodia hore-dolu ako zmyslov zbavení. Aj 70-80 krát za noc prejde po tejto ceste auto!! V minulosti sa tam na mój podnet namontovali spomaľovače, asi pred dvoma rokmi aj kamery v takom počte, že dokážu monitorovať celé to územie až po parkovisko. Právomoci mestských štátnych policajtov nie sú neobmedzené. Ale našli sme spoločné riešenie: osadíme na ceste od garáží do skanzenu, nad odbočkou k prevádzke Lackovcov, dopravnú značku zákaz vjazdu motorových vozidiel od 19. h do 6. h ranej. Mám zato, že ľudia, ktorí tam chodia po tomto čase, sú naozaj poväčšine „problémoví“. Keď ich uvidia na kamerovom zázname policajti, môžu ich ísť pokutovať. S týmto riešením som už viackrát

oslovil vedenie mesta, ale nič sa neudialo. No po zmene prednosta som oslovil nového - Jána Žilu. Jedna z prvých troch požiadaviek, ktoré ma v našej mestskej časti teraz najviac páli, je táto. Pán prednosta mi prisľúbil, že nám vyjde v ústrety. Hneď po 15. júni máme stretnutie s dopravným inžinierom, s ktorým to doriešime a značku osadíme. Ľudia tam budú môcť znovu chodiť na prechádzky, na bicykloch, korčuľiach... Riešenie bude prínosom nielen pre obyvateľov L'adovne, ale všetkých občanov.

Konfliktom treba predchádzať

Druhá vec, čo ma páli, sú neustále sa opakujúce sťažnosti k detskému ihrisku na Lermontovovej ul. V minulosti sme ho schválili a pomohli realizovať, aj ja som bol za. V okolí panelákov majú byť ihriská, lebo deti potrebujú športovať. No keď prišli prvé sťažnosti, že ihrisko je nadmieru hlučné, inicioval som s bývalým vedením mesta stretnutie a výsledkom malo byť podľa

môjho návrhu osadenie tlmiacej vrstvy na mantinely. Žiaľ, nič sa neudialo. Podarilo sa nám horko-ťažko osadiť na ihrisku značku, že je určené pre deti do 12 rokov. Chcel som tam zabezpečiť prevádzkový poriadok, aby sa tam večer po 20. h už nešportovalo atď., ale to nebolo vedenie mesta schopné zabezpečiť. Problém prerástol až do osobných konfliktov a petície, ktorú podpísalo 80 občanov. Viem, že bolo podané i trestné oznámenie za vyhrážanie. Našou úlohou nie je hľadať, kto má pravdu; ak iné riešenie je možné, tak ho iniciujem a možno do týždňadvoch to dotiahneme. Čas ukázal, že toto ihrisko si zaslúži iný priestor, kde deti pri športovaní nebudú ľudom znepríjemňovať život. Aj toto má podporu VMČ a je to v jeho zápisnici. Toto bol druhý podnet, ktorý som predniesol novému prednostovi J. Žilovi. Trval som na okamžitom odstránení mantinelov i brán a hľadáme im nové miesto. Ponúka sa niekoľko priestorov a v prvom rade hľadáme niečo v našej mestskej časti. Ihrisko na Lermontovovej ostane len pre menšie deti. Ihrisko pre mládež sa neruší, ale len premiestni inam. Podarilo sa mi dohodnúť aj pomoc pri vybudovaní plochy 10 x 20 m v prípade, že to bude potrebné pred osadením mantinelov. Zorganizoval som aj stretnutie občanov 23. júna o 16. h na mestskom úrade, aby si pokojne povedali argumenty a pri obojstrannom pochopení dospeli k riešeniu. Opakované, alebo každodenné obťažovanie občanov a stres môže viesť k skratovým konaniam - a tomu sme všetci povinní predchádzať. **Martin Kalnický, poslanec MsZ, foto: (bk)**

Na ceste do Jahodníckych hájov nad odbočkou k Lackovcom (vľavo) bude osadená značka, zakazujúca vjazd po 19. h (vozidlá na fotografii sú približne v čiare značky).

Amfiko čoskoro otvorí svoje brány

Letecký pohľad naznačuje obdivuhodné riešenie amfiteátra i jeho potenciál

Michal Vanko

Elán, Habera a Team, Nabucco, Hory a mesto, Nočné vlny... a mnoho iných koncertov a festivalov, to všetko

je synonymum martinského amfiteátra – obľúbeného Amfika. No letná sezóna sa neodmysliteľne spája s letným kinom. Či to bude platiť aj pre toto leto, hovorí manažér Amfika Michal Vanko:

- V podstate Amfiko bude fungovať od konca júna – pravdepodobne otvoríme 26. júna. Potom by sme mali fungovať v relatívne štandardnom režime, pretože povolená kapacita 500 ľudí v júni a 1000 ľudí od júla nám pre kino celkom stačí. Viac než 1000 divákov už nebolo na filme niekoľko rokov. Koncerty budú v obmedzenom režime. Nebudeme robiť veľké koncerty typu Team, ale menšie áno. Máme už ohláseného Mira Jaroša, ktorému kapacita tisíc ľudí vyhovuje. Rokujeme s ďalšími, ale uvidíme, či sa „zmestia“ do tisíc ľudí. Potom bude 4. júla menší jednodňový rockový festival. Zatiaľ sa dramaturgia ešte len tvorí. Odkedy prišla 2. vlna uvoľňovania, už nás pár ľudí kontaktovalo, takže zopár menších akcií bude, ale definitívne to ešte nie je potvrdené – okrem Mira Jaroša a toho rockového festivalu.

Kino by malo hrať ako obvykle každý deň. Trochu je problém s tým, že aj v USA je korona a americká produkcia veľmi pomaly púšťa nové filmy. Oni keď už do niečoho investujú, chcú tomu urobiť aj veľké promo – ich „trháky“ preto zatiaľ nebudú. No nám to až tak nevaďí, pretože amfiko je založené na tých diváckych hitoch, osvedčených filmoch. Veľa ľudí nám chodí aj na polroka-rok starý film. My sme zistili, že amfiko má skôr diváka, ktorý nebaží až tak po novinkách a nám príde veľa ľudí aj na ročný film. Jednoducho – je pekné počasie, hráme, prídu. Príklad – vlani film Trhlina; alebo Bohemian Rhapsody, ktorú sme vlani hrali štyrikrát a vždy prišlo veľa ľudí.

Takže neobávame sa, že momentálne nie sú k dispozícii premiéry. Budeme hrať osvedčené tituly, kopec českých filmov – navyše, v Česku uvoľnili kiná skôr, takže tým pádom československé filmy budeme mať aj nové. Napr. dokument Mecky. Čo sa týka areálu – lanový park Segoland už funguje. My sa snažíme každý rok prísť s niečím novým, aby sme areál zveľadili. Zaoberali sme sa aj pripomienkami k hluku z našej produkcie. Urobili sme preto zvukové merania – lebo obyvatelia si trochu odvykli od hluku, keď amfiko nehralo. Ale merania dopadli dobre – neprekračujeme normy hlučnosti. A nejde ani tak o obyvateľov okolo amfika, ako skôr na Ľadovni, Starej Ľadovni a v Tomčanoch. No na druhej strane – je to len niekoľkokrát do roka a každej

vekovej kategórii by malo mesto aj v kultúre niečo dopriať. Areál sa postupne skrášľuje. Začalo sa to v tom roku, keď tu bol Elán, keď sme zrekonštruovali dosť veľkú časť lavičiek, ďalší rok pribudla nová premietačka a nový zvuk a pomaly sme začali pracovať aj v areáli. Každý rok natrieme nejaké zábradlia či steny, minulý rok sme namontovali efektívne ledkové „girlandy“, v tomto roku sme opticky zväčšili pódium. Je tam ešte čo robiť aj v spodnom hľadisku, na hornej tribúne vôbec nie sú lavičky. Veľkou investíciou bol bufet a skúsenosti sú veľmi dobré. Vidíme a cítime to, že ľudia k nám chodia aj pre túto „gastronomiu“, k amfiku jednoducho patrí aj dobré pivo, prosecco, popcorn a je z toho akoby taká dobrá letná terasa, príjemné posedenie a ešte aj s filmom. Ľudia sú už dnes náročnejší a my sme sa tomu museli prispôbiť. Prispelo k tomu aj mesto, ktoré pri výročí vzniku ČSR vynovilo sociálne zariadenia, pribudli aj nové lavičky. Objavujú sa aj nápady s nejakým prestrešením, no naše skúsenosti hovoria, že ľudia chodia do amfika práve kvôli pobytu v prírode, pod hviezdami. Uvidíme, aká bude budúcnosť, keďže sa pripravuje rekonštrukcia prevádzkovej budovy pre potreby CVČ Kamarát. No vieme si predstaviť našu koexistenciu s nimi. Našu činnosť možno veľmi dobre zladit' s nimi a nebudeme si prekážať – ani v režime dňa ani v rámci roka. **Pripravil: (bk), foto: archív VLM**

Osobnosti

Svetozár Hurban-Vajanský spisovateľ, publicista, redaktor, národný a politický dejateľ (* 16. 1. 1847 Hlboké - † 17. 8. 1916 Martin) Syn ideológa a organizátora slov. národného hnutia J. M. Hurbana. Študoval na gymnáziách o.i. v Tešine a Oberschützene, na právnickej akadémii v Bratislave, 1874 advokát o.i. vo Viedni, Bratislave, od 1878 trvale v Martine, žil v dome ev. farára J. Horvátha oproti ev. kostolu. V r. 1878-1916 pôsobil ako redaktor a zodp. redaktor Nár. novín, časopisov Orol a Slov. pohľady (v r. 1890-1916 bol ich majiteľom). Bol i redaktorom časopisov Letopis Živeny a Rodina a škola. Významný predstaviteľ modernej slov. poézie, prózy, literárnej kritiky a esejistiky, za temer 40 rokov pôsobenia v Martine napísal okolo 2500 úvodníkov a komentárov. Spolu s J. Škultétyom bol spolutvorcom tzv. martinského jazykového úzu spisovnej slovenčiny a moderného slov. novinárskeho publicistického štýlu. Bol predstaviteľom martinského vedenia Slov. nár. strany a jej Slov. nár. novín. Presadzoval myšlienku slovanskej vzájomnosti, až do nekritického rusofilstva a mesianizmu, ktorý v závere života kriticky prehodnotil. Za prácu v prospech slovanstva ho srbský kráľ J. V. Peter I. vyznamenal radom sv. Sávu III. st. Patril k hl. iniciátorom Národnostného kongresu r. 1895, spoluoorganizoval augustové slávnosti v Martine, pracoval v spolkoch (KÚS, Slov. spevokol, Živena). Za publicistickú činnosť a vystúpenia bol trikrát väznený. Legendárnymi sa stali jeho stretnutia s T. G. Masarykom a spory s hlasistami, ale aj každodenné prechádzky cez Všivavý vršok k Mädokýšu. V Martine je po ňom pomenované námestie, pochovaný je na Národnom cintoríne. **Zdroj: Lexikón osobností Martina, foto: Literárny archív SNK (autor portrétu: M. Thomka-Mitrovský)**

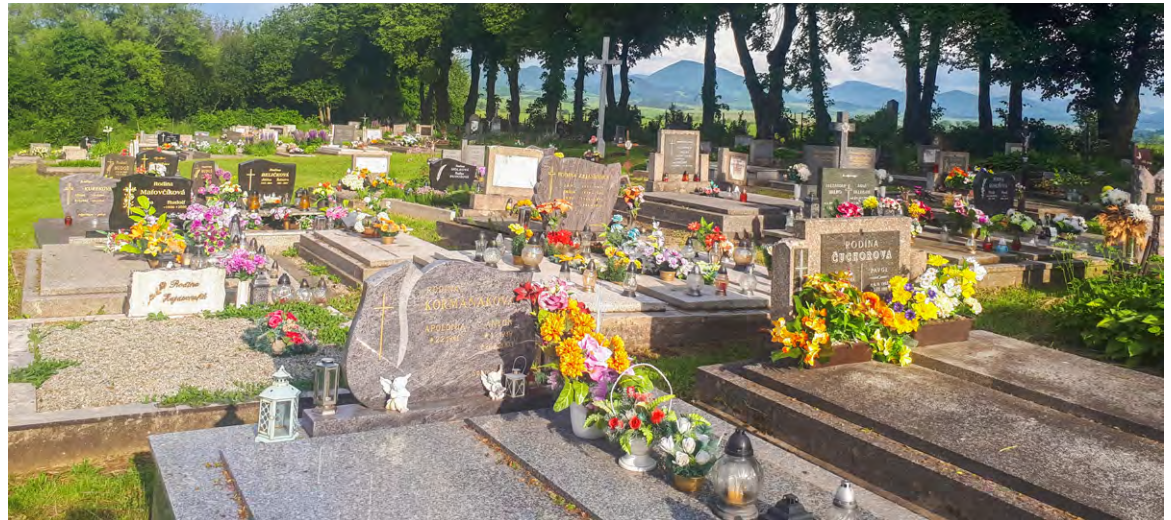
Osobnosti

Vladimír Ladislav Hurban

- spisovateľ, prekladateľ, diplomat (* 4. 4. 1847 Martin - † 26. 10. 1949 Praha, pochovaný v Martine). Syn Svetozára Hurbana-Vajanského. Študoval na ev. lýceu v Bratislave, neskôr techniku vo Viedni a Brne. Po r. 1907 pôsobil ako novinár vo Viedni, Budapešti a v Martine. Bol propagátorom č.-s. vzájomnosti a ideí T. G. Masaryka. Vydal brožúrku Černovský proces a za účasť v Björnsonovej protiaipponyiovskej kampani ho prenasledovali, takže emigroval do Ruska. R. 1909 bol prof. vojenského ústavu a tlmočníkom ruskej armády, po vypuknutí I. svetovej vojny sa prihlásil do ruskej armády, pracoval v odboji v Petrohrade, 1917 vstúpil do čs. légii, kde dosiahol hodnosť plukovníka (najvyššia hodnosť Slováka v légiiach). Stal sa členom ruskej odbočky Čs. národnej rady (viedol aj časopis Slov. hlasy). Po sibírskej anabáze légii sa dostal do USA, kde sa stal vojenským poradcom T. G. Masaryka. Po vojne pracoval v diplomacii, 1919 bol vojenským atašé v USA, 1921-22 na Ministerstve s plnou mocou pre správu Slovenska, 1922-23 vojenský atašé v Budapešti, od 1924 vedúci vyslanectva ČSR v Káhire, vo Švédsku a v USA. V r. 1939 odmietol vydať čs. vyslanectvo Nemcom a dal sa k dispozícii E. Benešovi. V r. 1942 ho oficiálne uznali za veľvyslancu čs. exilovej vlády v USA. Mal dlhoročné kontakty s americkým prezidentom F. D. Rooseveltom. Pod Chartou Spojených národov (1942) je aj podpis V. L. Hurbana a tým bol spoluzakladateľom OSN. Po vojne pracoval de facto ako námestník ministra na Ministerstve zahraničných vecí v Prahe, je považovaný za zakladateľa slovenskej kariénej diplomacie. Bol vyznamenaný Radom SNP i. st. ai. vyznamenaniami.

Zdroj: Lexikón osobností Martina, I. Kučma – Polit. dejiny Martina, foto: Literárny archív SNK

Hrobové miesta na cintoríne sú zadarmo, ale nie pre každého?!

Bude splnená posledná vôľa občanov Severu? Foto: vs

Zuzana Vonsová

MESTSKÉ NOVINY požiadali poslankyňu za MČ Sever Zuzanu Vonsovú (poslanecký klub Platforma), aby sa vyjadrila

k problematike cintorína v tejto mestskej časti.

„Pred pár mesiacmi sme z dôvodu nariadenia vlády ako poslanci museli hlasovaním opätovne schváliť prevádzkové poriadky na cintorínoch v Martine. No práve cintorín na Severe medzi nimi chýbal. Prečo? Komunálny odbor mesta už roky potrebuje schváliť prevádzkový poriadok aj tohto cintorína. Lebo v súčasnosti napr. mesto cez spoločnosť Brantner platí kosenie a vyvážanie odpadu z cintorína, orezáva stromy, ale poplatky za hrobové miesta si mesto pýtať nemôže, keďže prevádzkový poriadok tohto cintorína nie je zastupiteľstvom oficiálne schválený. Číže v tomto je mesto stratové. Ako poslanci Severu spolu s poslancami za Košúty a Záturčie sme v minulosti chceli vylepšiť služby cintorína tak, že studničku pod cintorínom, kde občania pracne na kolenách dočahujú v hĺbke vodu na čistenie hrobov, plánovali sme zakúpiť studničnú pumpu. Keďže

nejde o lacnú záležitosť, potrebovali by sme finančnú pomoc mesta, ale nemáme schválený prevádzkový poriadok pohrebiska. A tak peniaze od mesta nemôžeme dostať. Nedávno mesto vyasfaltovalo asi 30 metrov dlhý chodník k cintorínu, nebolo to lacné, ale niečo sa urobilo pre zvýšenie komfortu občanov, ktorí tam majú pochovaných príbuzných. Zaujímavosťou cintorína je to, že keďže neexistuje prevádzkový poriadok, nemalo by sa tam pochovávať. No pochováva sa, len so špeciálnym súhlasom primátora. Nepísaným pravidlom je, že súhlas na pochovanie môžu dostať len rodinní príslušníci tých, ktorých predkovia tam už hroby majú. A do nových hrobov sa môžu pochovávať len občania starého Záturčia. Návrh komunálneho odboru je, že perspektívne by na cintoríne bolo miesto aj pre 100 nových hrobov, ale nemáme prevádzkový poriadok... Na júnovom zastupiteľstve sa to konečne mohlo vyriešiť a poslanci mali odhlasovať oficiálny prevádzkový poriadok cintorína. No návrh sa k hlasovaniu ani nedostal, pretože jeden poslanec Záturčia s ním nesúhlasí a žiada, aby boli na cintoríne na Severe (pretože pozemok pred 100 rokmi darovala mestu rodina Záthureckých) prednostne pochovávaní obyvatelia starého Záturčia. Následne sa už druhýkrát vyjadril právny odbor mesta, že niečo také nie je možné do prevádzkového poriadku cintorína

Návrh komunálneho odboru je, že perspektívne by na cintoríne bolo miesto aj pre 100 nových hrobov, ale nie je schválený prevádzkový poriadok...

zpracovať, pretože sa poruší zákon SR o cintorínoch a potom by vlastne aj napr. obyvatelia Jahodník mohli žiadať, aby cintorín v tejto časti mesta slúžil len pre nich, cintorín na Kolónii Hviezda len pre jej obyvateľov a pod. Ako poslankyňu sa ma občania MČ Sever pýtajú, ako to teraz za ich života zariadiť, aby si boli istí, že budú môcť byť pochovaní na cintoríne na Severe v hrobch svojich predkoch resp. v nových hrobch. Občania Severu nie sú obyvateľmi starého Záturčia, ale sú obyvateľmi katastra Záturčie, pretože ulice Severu skutočne spadajú pod tento kataster. Tak to majú aj uvedené vlastníci bytov Severu vo svojich listoch vlastníctva. Verím, že keď si ešte veci na zastupiteľstve verejne vydiskutujeme, tak túto poslednú vôľu občanov Severu, na splnenie ktorej určite majú právo, moji kolegovia poslanci odhlasujú v prospech občanov podľa ich želania a v súlade s VZN mesta Martin a zákonmi SR,“ uviedla Zuzana Vonsová.

Autor: (Pch)

Rekonštrukcia komunikácie Hollého – Hrdinov SNP

Nový ucelený asfaltový koberec ulíc Hollého a Hrdinov SNP

Ide o priamy úsek dlhý cca 630 metrov, šírka komunikácie je 9 m. Celková plocha rekonštrukcie je teda 5670 m². Začiatok rekonštruovaného úseku je od Hollého ul. na križovatke s Bezručovou ul., koniec - Ul. Hrdinov SNP na križovatke s Horskou ul.

Dodávateľ prác bol vybraný vo verejnom obstarávaní: Doprastav, a. s.

Práce sa začali začiatkom júna, ukončenie je predpokladané do 20. júna. Cena prác má byť podľa súťaže 160 tis., práce financuje mesto Martin.

Podobne ako vlani pri prvej etape rekonštrukcie bol aj tu použitý modifikovaný asfalt AC 11. Jeho výhodou je najmä dlhšia životnosť a nižšia hlučnosť, čo ocenia obyvatelia susedných domov. Technické prevedenie je tiež rovnaké, ako bola realizovaná 1. etapa Hollého ul. v roku 2019.

Úsek bol vybraný na základe stupňa poškodenia a frekvencie dopravy. Na tejto ceste sú aj časti, ktoré sú v horšom stave, najmä na konci (konečná zastávka, bývalá stanica lanovky), no tieto sú využívané najmä pre šport a rekreáciu, nie na každodennú dopravu. Navyše, v tomto úseku nás čaká ešte rekonštrukcia podzemných inžinierskych sietí.

Tomáš Ignačák

v mestskom rozpočte, a to v dostatočnej výške. Takže dúfam, že aj v nasledujúcich rokoch budú vyčlenené peniaze na celoplošné opravy časti komunikácie, nie len

Cesta si reálne vyžaduje rekonštrukciu v celej dĺžke, každoročné opravovanie výtlkov nie je ekonomické. To však kladie nároky na zdroje

Nového povrchu sa dočká aj časť komunikácie pri zastávke MHD na Gorkého I.

na opravu „havarijných“ výtlkov. V minulých volebných obdobiach mestský rozpočet nepočítal s takými celoplošnými rekonštrukciami. Preto som rád, že sme sa konečne pustili do riešenia toľko odsúvaného problému. Tento rok boli v rozpočte mesta vyčlenené peniaze na rekonštrukciu ciest v sume okolo 1,5 mil. €. Z toho cca 500 tis. eur je určených na lokálne opravy (výtlky) a 1 mil. na celoplošné rekonštrukcie. Odhadom treba na opravu všetkých potrebných hlavných ťahov v majetku mesta cca 5-6 mil. €.

Ešte v tomto roku je plánovaná rekonštrukcia komunikácie v časti Podháj pri kruhovom objazde Ul. mládeže v dĺžke asi 100 m. Najprv je potrebná rekonštrukcia betónového krytu zastávky Gorkého I. (prebieha verejné obstarávanie) v smere do Vrútok a následne nový asfaltový koberec medzi zastávkou a kruháčom.

Osobne určite podporím návrhy, ktoré budú smerovať k navýšeniu financií v rozpočte na opravy komunikácií, keďže každoročné opravovanie výtlkov je už finančne a technicky neekonomické a vyžaduje si generálnu rekonštrukciu v celom profile.

Tomáš Ignačák, predseda VMČ Podháj-Stráne
Foto: (bk)

Osobnosti

Andrej Kováčik

- maliar, ilustrátor (* 11. 5. 1889 Budapešť - † 17. 2. 1953 Bratislava). Pochádzal z rodiny tesára. Vyučil sa za tlačiara. Vyuštudoval na akadémii výtvarných umení v Budapešti. V r. 1914-18 bol frontovým maliarom rakúsko-uhorskej armády a zinkografom v Budapešti, 1919-27 výtvarníkom a ilustrátorom Knižtlačiarkeho účastinárskeho spolu (KÚS) v Martine, od 1928 slobodný umelec v Bratislave, no aj potom spolupracoval s Neografiou. Všestraný výtvarník, venoval sa knižnej ilustrácii, portrétu, historickému maliarstvu, príležitostne krajinárstvu a zátišiam, sústavnejšie novinovej satirickej tvorbe, karikatúram a grafike. Vytvoril aj sochárske portréty, komorné kompozície a pomníky. Ako jeden z mála slovenských národných zameraných maliarov sa pokúsil aj o historické maliarstvo. Spracoval najmä vybrané udalosti zo slovenských dejín (Veľká Morava, štúrovcovia...) Patril k najaktívnejším slovenských karikatúristom, vytvoril satirické podobizne väčšiny slovenských politikov a verejných činiteľov. V grafickej tvorbe sa sústredil na exlibrisy a drevoryty, bol autorom plagátov a farebného merkantilu. V Martine sa uplatnil najmä mimoriadne plodný ilustrátor krásnej, dobrodružnej a detskej literatúry a časopisov. Bol spoluzakladateľom a neskôr tajomníkom Spolku slovenských umelcov, zúčastnil sa na príprave a roku 1938 aj realizácii výstavy slovenského umenia v New Yorku. Vystavoval aj v Maďarsku, Nemecku, Poľsku, Švédsku a Taliansku. Bol oficiálnym výtvarníkom KÚS-u, tvorca jeho firemného štýlu. Tvorca druhého signetu (loga) Knižtlačiarkeho účastinárskeho spolu (KÚS) v roku 1921. Vytvoril aj dva návrhy známk Slovenskej republiky (1939, 1942).

Zdroj: Lexikón osobností Martina, I. Kučma – Martinské typografissimo, foto: Literárny archív SNK

Osobnosti

Mária Rázusová-Martáková

- spisovateľka, prekladateľka, učiteľka (* 28. 6. 1905 Lipt. Mikuláš-Vrbica - † 8. 8. 1964 Bratislava).

Bola manželkou správcu MS Jána Martáka, sestra politika, spisovateľa a publicistu Martina Rázusa. Po štúdiách na učiteľskom ústave v Prešove pôsobila ako učiteľka v Dol. Smí, v Bratislave, v Martine, 1939–45 bola redaktorkou knižnej edície pre deti a mládež Dobré slovo, 1946–48 časopisu Slniečko v Martine, potom sa venovala literárnej tvorbe a prekladateľskej práci. K tvorbe pre deti začala inklinovať počas pôsobenia v Dolnom Smí a od r. 1928 pravidelne spolupracovala s časopisom Slniečko. Od r. 1959 žila v Bratislave.

Jej dielo v tom najlepšom ovplyvňovalo rané detstvo našich otcov a mám, našich starých mám i starých otcov. Úspešne vychádza dodnes. Knižne debutovala zbierkou veršov Pestré kvety (1932). Ďalšie diela: zbierka Tri rozprávky z neba (1932), veršovaná poviedka Hrdinovia (1935), písala i pre najmenšie deti (napísala 7 knižiek autorských rozprávok pre deti), i poéziu pre dospelých (4 zbierky básní a lyrizovanej prózy). Mnohé riekanky a básničky autorky sa úspešne používajú i v oblasti logopédie - pri pedagogickej výchove reči a usmerňovania jej vývoja. Reprezentatívny výber z jej rozprávok a básní pre deti vyšiel pod názvom Zlaté zvonky (2009). Prekladala z českej, francúzskej, nemeckej a ruskej literatúry. Spolu s manželom Jánom Martákom napísala veršovanú drámu Jánošík (1941) a sama niekoľko hier s rozprávkovou tematikou pre deti a zbierku ľudových detských hier Hoja, Ďunda, hoja (1956). Zostavovala učebnice a čítanky pre najmenších žiakov. Zaslúžila umelkyňa (1964).
Zdroj: Lexikón osobností Martina, M. Droppa-Starý svet nového detstva, foto: Literárny archív SNK

Riaditeľku „Hurbanky“ čaká neľahká úloha

Výberové konanie na riaditeľku ZŠ s MŠ Hurbanova (zriaďovateľom je mesto Martin) sa konalo 26. mája v priestoroch školy. Spomedzi troch uchádzačov uspela vo voľbách členov rady školy Renáta Mračková. Pre MN to potvrdila predsedníčka rady školy Martina Kožuchová:

„Do výberového konania sa prihlásili Renáta Mračková, Anton Marec a Eva Královancová. Tá však vzniesla námietku voči zaujatosti niektorých členov rady školy a voči samotnému výberovému konaniu, nakoľko sa tesne pred ním jedna členka vzdala svojej funkcie. Následne odišla a nezúčastnila sa prezentácie koncepcie rozvoja školy. Dvanásť členovia školskej rady napokon v tajnom hlasovaní rozhodli tak, že Renáta Mračková získala 11 hlasov a Anton Marec dostal jeden hlas. Koncepcia s reálnymi cieľmi, ale aj odvaha priznať, že škola bude musieť pristúpiť k nepopulárnym krokom (prepúšťanie niektorých nadstavových zamestnancov), hovorili v prospech víťaznej kandidátky. Za záverečné uznesenie s návrhom na menovanie p. Mračkovej na post riaditeľky hlasovalo všetkých 12 prítomných členov rady školy. Po získaní menovacieho dekrétu bude mať „Hurbanka“ regulárneho štatutára, ktorého však čaká neľahká úloha. Dúfam, že sa situácia upokojí a od nového školského roka už bude škola fungovať v normálnom režime.“

Napraví si „Hurbanka“ naštrbené renomé? Foto: hur

Želám novej riaditeľke veľa úspechov a sil, aby „Hurbanka“, ktorá si roky budovala dobré meno, bola zasa tam, kam patrí.“ MN sledovali kauzu „Hurbanka“ pozorne. Všetko to odštartovalo predošlé výberové konanie (5. decembra 2019), keď Eva Královancová zdolala svoju súperku Renátu Mračkovu pomerom hlasov 7:6. Funkcie sa ujala 1. januára po dlhoročnom riaditeľovi Pavlovi Chovaňákovi. Lenže, veľmi rýchlo sa z toho stal pichľavý osten mesta, lebo tábor porazenej kandidátky videl v tom, čo hlasovaniu prechádzalo, etické zlyhanie. Až 35 učiteľov a pedagogických zamestnancov školy dalo začiatkom roka 2020 výpoveď a na zhromaždení (16. januára) vyhlásili štrajk (trval 12 dní). Časť učiteľov a rodičov prišla svoj názor vyjadriť aj do mestského zastupiteľstva (30. januára). Slovný „ping-pong“ o „Hurbanke“

sa konal tiež na nasledujúcej poslaneckej schôdzi (20. februára). Primátor mesta Martin Ján Danko oznámil 5. marca svoj úmysel odvolať riaditeľku Evu Královancovú z funkcie, vychádzajúc pritom z právnej analýzy k vykonanej kontrole a zistených pochybeniach na škole. Rada školy súhlasila s týmto návrhom a navyše sama podala návrh na odvolanie riaditeľky. To sa aj stalo. Potom primátor v zmysle zákona poveril dočasným riadením školy od 26. marca Ivetu Šenšelovú, ktorá späťvzala 26 výpovedí pedagógov, ale následne z osobných dôvodov ukončila svoje pôsobenie v tejto pozícii. Nato primátor poveril dočasným riadením Luciu Smikovú. Teraz po uskutočnení nového výberového konania má primátor 30 dní na to, aby menoval Renátu Mračkovú za novú riaditeľku ZŠ s MŠ Hurbanova.

Nové chodníky pri Kauflande

Na poslanca za mestskú časť Košúty Dušana Kubičku sa obrátili obyvatelia Kernovej a Štefunkovej ul. s požiadavkou na výstavbu chodníka pri Kauflande.

„Občania ma upozornili na problém, ktorý bolo treba riešiť. Hneď som kontaktoval referenta opravy a údržby miestnych komunikácií, povereného zastupovaním vedúcej odboru komunálnych služieb na MsÚ Martin, Branislava Bellu, ktorý okamžite reagoval. V tejto súvislosti sa mu chcem poďakovať

za ústretovosť, bezproblémovú komunikáciu a expresnú rýchlosť. Od podania podnetu neuplynul ani mesiac a chodník vedľa Kauflandu smerom k panelákom do sídliska bol hotový. Takto si to predstavujem, hoci viem, že nie vždy sa to dá v takom termíne zrealizovať. V blízkosti tohto chodníka zo zámkovej dlažby sme dali urobiť ešte jeden kratší z parkoviska. Som rád, že sa to vyriešilo k spokojnosti

občanov. Túto investičnú akciu sme financovali z rozpočtu VMČ Košúty,“ povedal pre MN Dušan Kubička.

**Stranu pripravil:
Lubomír Chochula**

Pri Kauflande pribudol nový chodník. Foto: ICh

Nový impulz pre lokalitu po zámene pozemkov

Chodník k škole pretína pozemky Hruškovcov, tie teraz získa mesto, ale záměna sa týka aj ďalších pozemkov. Foto: lch

Poslanci mestského zastupiteľstva jednomyselne odsúhlasili uznesenie, ktoré sa týka záměny pozemkov s rodinou Hruškovcov.

Touto záměnou dôjde k majetkovoprávnemu vysporiadaniu pozemkov v podielovom spoluvlastníctve žiadateľov, ktoré sa nachádzajú pod stavbami (chodníky a komunikácie pri ZŠ Aurela Stodolu) vo vlastníctve mesta Martin. Zároveň mesto scelí pozemky, na ktorých chce realizovať svoj investičný

zámer, t. j. stavať športoviská a oddychovú zónu. Záměna sa uskutočnila bez vzájomného alebo iného vyrovnania s podmienkou, že zmluva musí byť uzatvorená najneskôr do 60 dní odo dňa schválenia tohto uznesenia MsZ (čiže od 4. júna). Hruškovci už viackrát vyšli mestu v ústrety (napr. aj parkovisko pri letnom mestskom kúpalisku je na ich pozemkoch), čo potvrdili aj teraz. Miroslav Hruška pre MN poznamenal: „*Chceli sme pozemky vymeniť, čo sa podarilo. Je to výhodné pre obe strany. Treba sa poďakovať mestu*

Budova bývalého vodojemu je zbúraná

Bude chcieť mesto na svojich pozemkoch, kde ešte nedávno stál zdevastovaný a nefunkčný vodojem, niečo zrealizovať, alebo to zostane tak, ako je to teraz? – MN sa spýtali hovorkyne mesta Martina Zuzany Kalmanovej.

„Vodojem v Záturečí neplnil účel, na ktorý bol pôvodne vybudovaný, nikdy nebol spustený do plnej prevádzky, a teda k naplneniu jeho účelu nikdy nedošlo. Podľa nám dostupných informácií Turčianska vodárenská spoločnosť, a .s., ako

vlastník stavby vodojemu, vzhľadom na jeho havarijný stav a bezprostrednú hrozbu vysokého rizika vzniku závažného úrazu na stavbe pri vniknutí nepovoľaných osôb do vnútorných priestorov vodojemu v súlade s ustanovením § 127 a zákona č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon) ohlásila príslušnému stavebnému úradu Okresnému úradu Martin, odbor starostlivosti o životné prostredie začiatok vykonania nevyhnutných stavebných úprav s cieľom zamedziť vstup do manipulačnej komory a vnútorných priestorov vodojemu. Na základe

za to, že sa to po dvoch až troch rokoch konečne zrealizovalo. Sme spokojní. Dúfam, že spolupráca s mestom bude pokračovať a naše žiadosti (aj tie z predošlých rokov) budú kladne vybavené.“

Spokojnosť neskrývali ani mestskí poslanci. Celé momentálne nevyužitú územie má sľubný potenciál na rozvoj. Perspektívou je na mestských pozemkoch pri škole vybudovať športovo-relaxačnú oblasť. V lokalite, ktorej časť pri ceste na Ul. A. Stodolu občania spolu s hasičmi vyčistili od náletových drevín, by mala vzniknúť pekná oddychová zóna. Po dohode s vlastníkmi a záměne pozemkov vznikne priestor aj na plánovaný cyklochodník (pre maľičky s deťmi, peších a cyklistov) zo Záturečia k 35-ročnému podchodu popod cestu I/65D a následné bezpečné prepojenie cez budúcu cyklolátku ponad rieku Turiec s budovanou cyklotrasou z Martina do Vrútok a so Šport parkom Pltníky. A tiež napojenie na starú cyklotrasu na ľavej strane nábrežia, ktorá sa končí práve pri spomínanom podchode. Celá lokalita tak nadobudne úplne inú podobu, ako má v súčasnosti.

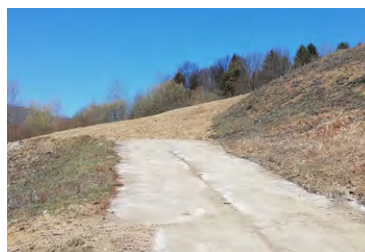
Osobnosti

Ján Lichner

- politik (* 14. 2. 1897 Veľký Čepčín - † 16. 10. 1979 Martin) Bojoval na ruskom fronte, po prebehnutí bol dôstojníkom čs. légii v Rusku. V r. 1920 - 21 absolvoval notársky kurz v Martine, neskôr študoval na Právnickej fakulte UK. Pôsobil ako notársky úradník v Trenči, Tepliciach, potom ako župný tajomník v Martine, od r. 1925 notár. V r. 1935 - 39 poslanec Nár. zhromaždenia, pracoval na decentralizácii štátnej správy. V októbri - novembri 1938 bol ministrom pôšťa a železníc autonómnej slov. vlády, neskôr spoluorganizoval občiansky odboj. V r. 1939 - 40 riaditeľ a predseda správnej rady Slov. všeobecnej banky v Bratislave. Po odchode do exilu v r. 1940 - 42 št. minister, 1942 - 45 minister poľnohospodárstva, poverený aj správou Ministerstva verejných prác, člen Št. rady čs. exilovej vlády v Londýne. Už od r. 1941 podporoval zmenu č.-s. vzťahov v ČSR a nebol stúpencom návratu ku koncepcii čs. národa. V r. 1945 - 46 bol št. tajomníkom Ministerstva zahraničného obchodu a poslancom SNR, 1946 - 48 Mln. národnej obrany v Prahe a poslancom Národného zhromaždenia. Po r. 1918 sa angažoval v agrárnej strane. Presadzoval slov. autonómiu v rámci ČSR, bol signatárom Žilinskej dohody, neskôr odporcom režimu Slovenskej republiky. V exile sa usiloval o preklenutie rozporov medzi M. Hodžom a E. Benešom, udržoval spojenie s domácim odbojom, najmä s J. Ursíny a J. Lettrichom. Po r. 1945 bol členom vedenia Demokratickej strany, vo februári 1948 podal demisiu, 1950 ho zatkli a v r. 1951 vo vykonštruovanom procese odsúdili na 17 rokov, peňažný trest 200 tisíc Kčs, stratu občianskych práv na 10 rokov a prepádnutie majetku V r. 1960 bol amnestovaný a 1968 rehabilitovaný. V r. 1992 mu bol udelený Rad T. G. Masaryka III. tr., aj Rad SNP.

Zdroj: Lexikón osobností Martina, foto: archív autora

Bývalá vodáreň je odstránená. Foto: lch

vykonanej obhliadky je celý objekt zabezpečený a navonok pôsobí ako prirodzený terén. V súčasnosti nedisponujeme informáciou o ďalšom využití predmetných pozemkov. Akékoľvek využitie pozemkov bude riešené v súlade s funkciou stanovenou platným územným plánom.“

Podkrovie i strecha dostávajú inú podobu

Od februára tohto roku sa uskutočňuje prvá etapa (strecha a podkrovie) rekonštrukcie kultúrneho domu v Záturečí. Prestavba tohto mestského objektu sa bude realizovať na tri etapy. Po dokončení komplexnej rekonštrukcie (celková výtlačná cena je 850 000 eur) získa mesto Martin

moderný a dôstojný kultúrny stánok so širším využitím, kde sa budú môcť konať kultúrno-spoločenské podujatia, koncerty, svadby, oslavy, stužkové, zábavy, kondično-relaxačné cvičenia a športové aktivity.

**Stranu pripravil:
Ľubomír Chochula**

Rekonštrukcia kultúrneho domu napreduje. Foto: lch

Osobnosti

Ján Topercer

Lesník, ochranca prírody, publicista (* 1. 8. 1927 Nemecká Lupča - † 17. 11. 2017 Martin). Pochádzal z rodiny obuvníka/robotníka, maturoval r. 1946 na gymnáziu v Ružomberku, v r. 1946-1950 Vysoká škola poľnohospodárskeho a lesného inžinierstva v Košiciach, diplomovú prácu obhájil po preradení do výroby a vojenčine r. 1954 na Vysoké škole lesníckej a drevárskej vo Zvolene. Pôsobil na poľských pozíciách v Mošovciach, Zákamennom a Martine a Necpaloch. V r. 1968 prešiel na Správu Chránenej krajiny oblasti Malá Fatra, kde pracoval s výnimkou rokov 1978-82 (Správa Národného parku N. Tatry v Lipt. Hrádku). Potom sa vrátil do Malej Fatry. Od mladosti sa venoval športom (futbal, volejbal, tenis, lyžovanie, turistika), hudbe a poľovníctvu (bol členom okresnej skúšobnej komisie v Martine), práci s mládežou (v Mošovciach viedol spevok a hudobný krúžok a od r. 1969 organizoval dobrovoľnú ochranu prírody a viedol Stanicu mladých ochrancov prírody pri Správe CHKO M. Fatra), pomohol vytvoriť podmienky pri novovznikajúcej Správe CHKO Veľká Fatra, aj odborne sa venoval ekológii Turč. kotliny. Bol funkcionárom tenisového oddielu TJ Lokomotiva Vrútky, členom výboru Slov záhradkárskych zväzov v Priekope, predsedom TJ Partizán Necpaly, prednášal o ochrane prírody a bol aj členom občianskeho výboru v Priekope Príčinil o zlepšovanie životného prostredia nielen v Turci, ale aj v okresoch Žilina a Lipt. Mikuláš. Veľmi aktívne spolupracoval s okresnými novinami Život Turca a Nový ŽIVOT TURCA, kde kriticky poukazoval na nedostatky v ochrane prírody a životného prostredia v Turci a propagoval pozitívne príklady. Bol nositeľom viacerých ocenení za ochranu prírody, prácu s mládežou a publicistickú činnosť.

Zdroj, foto: rod. archív J. T.

Miesto džungle bytovky a kultúrny priestor

Uzlovská-východ – aj tento priestor sa dočká zmien.

Bývalý areál materskej školy a detských jaslí na Uzlovskej ul. bol roky boľavým miestom Priekopy. Ruiny, zvyšky infraštruktúry a neosťetovaná zeleň bola semeniskom problémov, neporiadku, skládok a zhromaždení bezdomovcov. Správa, ktorú 4. júna prerokovalo a schválilo zastupiteľstvo, dáva zelenú investičnému zámeru, ktoré môže riešiť všetky tieto – a ešte aj iné – problémy tejto časti Priekopy.

Pribudne 84 bytov

Stavebník a investor Centrum Priekopa, s. r. o., so sídlom v Žiline, má záujem vybudovať v tomto priestore bytový dom na svojich pozemkoch a na príľahlých pozemkoch (miestne a účelové komunikácie, chodníky, nezastavané plochy vo vlastníctve mesta Martin).

Navrhovanú stavbu tvorí objekt, pozostávajúci zo štyroch obytných blokov a podzemnej garáže, stavebne spojených do jedného celku. Spolu pôjde o 4 x 21 bytov, spolu 84 bytov Bytový dom využíva kapacity jestvujúcej dopravnej vybavenosti, ale ich aj upraví a rozšíri. Stavba si vyžiada prekládku verejného osvetlenia a vybudovanie nového v miestach priechodu pre peších.

Okrem bytoviek investor vybuduje oddychové plochy s parkovou zeleňou, odstavné miesta pre obyvateľov bytového domu, návštevníkov a obyvateľov spádovej oblasti -126 parkovacích miest (92 na teréne a 34 v podzemnej garáži). Ďalej upraví jestvujúce automobilové a pešie komunikácie - rozšíri existujúcu komunikáciu Uzlovskej ul. s prestavbou križovatiek Uzlovská – Martáka, Uzlovská - Priekopská, obnoví jednosmernú časť Uzlovskej ul., obnoví chodníky a vybuduje nové v koridore Uzlovskej ul. a vybuduje 8 parkovacích miest vo vlastníctve mesta Martin pre potrebu nájmu ostatných bytových domov v území. Uzlovská ul. sa teda dočká v jej západnej časti rozšírenia cestného telesa na obojsmernú miestnu komunikáciu, vrátane dopravného napojenia na Priekopskú ul., na východnej časti Uzlovskej ul. dôjde k jej obnove ako jednosmernej – s vylúčením pešej dopravy, ktorá bude vyčlenená v samostatnom pešom chodníku.

Zvýši sa aj bezpečnosť

Dopravná reorganizácia povedie k rozloženiu dopravnej záťaže do viac smerov, čo zvýši bezpečnosť spolu s oddelením pešej a automobilovej dopravy v tomto priestore.

Bezpečnosti v tejto lokalite prospěje zmena a modernizácia verejného osvetlenia, rozšírenie verejného osvetlenia pozdĺž nových dopravných trás, vybudovanie nových parkovacích kapacít aj pre existujúce bytové domy. Výrazné zmeny sa dotknú aj zelene – prejdú komplexnou obnovou. Okrem toho pribudne výsadba novej náhradnej zelene v lokalitách, určených mestom (napr. založenie aleje na pohrebisku na Kolónii Hviezda resp. v iných častiach Priekopy).

V nedoriešenom priestore vyznievala doteraz umelecká plastika ako pást' na oko.

Spolu budú prenajaté pozemky mesta vo výmere 4392 m², na dobu neurčitú, v prospech Centrum Priekopa, s. r. o., Žilina z dôvodu hodného osobitného zreteľa za cenu 1 euro ročne. K tomu dôjde k zamene približne 500 m² pozemku vo vlastníctve mesta Martin za približne 600 m² pozemkov vo vlastníctve spoločnosti Centrum Priekopa, s.r.o.

Dôvodom prípadu hodného osobitného zreteľa je, že stavby zrealizované na prenajatých pozemkoch vo vlastníctve mesta, postavené na náklady investora, budú po kolaudácii stavby „Bytový dom Centrum Priekopa“ a po schválení kúpy v mestskom zastupiteľstve, na základe kúpnej zmluvy za 1 euro odovzdané mestu Martin.

Pripravil, foto: (bk), Mesto Martin

Bytovky prinesú do lokality miesto neporiadku nový život a kultúru prostredia.

Uzlovská-západ – rozšírenie komunikácie má zmeniť celý priestor.

Centrum voľného času Kamarát čaká sťahovanie z budovy Advokátskej komory

Sťahovanie je pohroma aj raz; a čo dvakrát?

Centrum voľného času Kamarát (2020)

Hoci budovu Advokátskej komory stále vníma množstvo Martinčanov ako „ODPM-pioniersky dom“, Centrum voľného času „Kamarát“ je oproti nemu podstatne viac a väčší. Okrem hlavnej budovy má aj množstvo elokovaných (vysunutých) pracovísk na školách. Posledných 4 - 5 rokov poskytuje služby ročne okolo 2500 deťom v asi 165 záujmových útvaroch. Už vonkajšia rekonštrukcia historickej Advokátskej komory preto priťahla pozornosť a o to viac príprava rekonštrukcie interiéru. Tá si vyžiada presťahovanie Kamaráta do iných priestorov – do Strojára či do bývalej prevádzkovej budovy v amfiteátri. V prvom prípade by si to vyžiadalo náklady na adaptáciu súkromných priestorov a na nájomné, v druhom rozsiahlu rekonštrukciu, zrejme aj prístavbu, mestskej budovy. Ide o náklady v státisícoch eur a ide aj o čas, pretože štátne dotácie na rekonštrukciu Advokátskej komory sú účelovo viazané a časovo určené. Problém sa snažilo rozlúsknuť zastupiteľstvo 4. júna, ale nerozlúsklo. Znovu sa k problému vráti 25. júna. To je celý rad dôvodov na rozhovor s riaditeľkou CVC Kamarát Mgr. Alenou Leštinskou.

Čo z tých alternatív, ktoré sa vám ponúkajú – Strojár, alebo prestavba objektu v amfiteátri – je pre vás výhodnejšie?

- Toto ja neviem posúdiť a ani to nechcem posudzovať, pretože ja o tom nerozhodujem. V každom prípade, my sme vedeli, že táto budova (Advokátska komora – pozn. red.)

sa bude rekonštruovať aj z hľadiska vnútorných priestorov. Takže sme vedeli, že príde čas, kedy odtiaľto budeme musieť odísť. No ani jedna ani druhá budova nie je momentálne v takom stave, že by som vedela povedať: Áno, sem chceme ísť. Ani jeden priestor nie je tak pripravený, že by sme sa mali v tomto momente niekam presúvať. Určite sú to v oboch prípadoch lokalitou viacmenej adekvátne priestory, sú prístupné deťom, podľa mňa aj rodičom. No to, ako by sa situácia vyvíjala ďalej, - to je podstatné.

Čo hovoríte na to, že priestory v amfiteátri sú o niečo menšie než tu v Advokátskej komore?

- Tam sa takisto zvažovalo urobiť adekvátny priestor. Pokiaľ ja viem, sú tam aj nejaké možnosti dostavby, rozšírenia. Určite sa neuvažovalo s tým, že by sme šli do menšieho. Náhradné priestory by sa mali vyrovnáť tomu štandardu, ktorý máme tu. Aj z toho dôvodu, o ktorom som hovorila na zastupiteľstve – že tu sme si už vybudovali členskú základňu, máme nejakú ponuku činnosti. Kým napr. v školách sú priestory tried vo väčšine prípadov multifunkčné, u nás musí byť priestor prispôbený danej záujmovej činnosti. Máme napr. recyklovňu so šijacími strojmi, dievčatá sa tam venujú návrhárstvu, zo starých vecí pretvárajú nové. Nedá sa, aby tam povedzme dve hodiny fungoval iný ďalší priestor. A ďalší je cukrárska dielňa – takisto sa nedá z klasickej triedy, či z normálnej miestnosti urobiť za dve hodiny cukrárska dielňa. Tie požiadavky sú objektívne.

To naznačuje, že naozaj treba zvažovať, čo adaptovať a ako, lebo aj náhradné priestory, aj prípadné rozdelenie do viacerých škôl by bolo dočasné a investície by neboli efektívne...

- My sa určite do škôl roztrúsiť nemôžeme. Už teraz sme v školách „roztrúsení“, lebo na drvivej väčšine martinských škôl máme elokované pracoviská a fungujú tam mnohé záujmové útvary. No také špecifické, ktoré spájajú deti z celého regiónu, tie fungujú tu, u nás. Ani dnešné priestory nám nestačia. Práve preto sme šli cestou elokovaných pracovísk,

lebo sme zistili, že je veľký záujem o športové aktivity, preto sa stali našimi elokovanými pracoviskami mnohé športoviská, ani tanečné sály nám tu nestačia, preto máme ako elokované pracovisko tanečnú sálu na Ľadovni.

Pre predstavu, koľko detí sa priemerne denne „premelie“ touto budovou?

- Asi 500 detí je viazaných priamo na túto budovu. Od 13. h tu máme, voláme to Kamarát-klub, to je priestor pre deti, ktoré už skončili školu a vedľa, že napr. od 15. h začínajú krúžok a neoplatí sa im už behať hore-dolu. Takže oni si tu urobia úlohy, nachystajú sa na vyučovanie na nasledujúci deň a o tej poltretej sa im môžu začať krúžky. Tie prebiehajú tak do 18.-19. h. My sa každý rok prispôbujeme rozvrhom. Kapacitu našej činnosti sa snažíme prispôbiť tejto budove. A ak narazíme na niečo, čo by sme chceli robiť a tu na to nemáme priestor, stále je tu možnosť elokovaných pracovísk.

Nakoľko sa na vašej činnosti podieľajú dospelí?

- Fungujú tu dospelí ako vedúci, ako dobrovoľníci, pretože veľká časť ľudí s nami spolupracuje na tejto báze, a samozrejme, že dospelí sem prichádzajú, robia deťom sprievod a snažíme sa aj im vytvoriť tu zázemie, aby tu mohli stráviť nejaký čas. Je tu aj detský kútik pre menších súrodencov a pri menších deťom sa nám aj osvedčilo, keď sa rodičia aj podieľajú na práci záujmového útvaru. Z nášho pohľadu to nie je problém, vítame to. Máme 62 externých vedúcich záujmových útvarov a 31 dobrovoľníkov, pravidelných spolupracovníkov.

Viete si povedzme v amfiteátri predstaviť nejaké rozšírenie činnosti?

- Nejde ani tak o rozšírenie, skôr sa

Alternatíva (?) pre Kamaráta - Strojár

dá hovoriť o obmene činnosti. My poznáme deti – ony sa pre veľa vecí nachnú, keď je to novinka, a baví ich to dva-tri rôčky, kým príde zas niečo nové, takže my sa skôr riadime zásadou ponúkať nové veci. Musíme tak fungovať; ak by sme nešli s dobou, neprilákame deti sem.

Amfiteáter je oproti doterajším priestorom aj oproti Strojáru odlišný. Dáva vám to nejaké nové možnosti, ktoré by ste vedeli využiť?

- Uvedomujem si, že v každom prípade, keď sa niekam presťahujeme, bude to nový priestor, budú si naň musieť zvyknúť aj rodičia aj deti a určite to nebude bezbolestné. Lebo darmo si budeme navrávať, taký priestor ako tu, kde je blízko MHD aj autobusová aj vlaková stanica, je to v centre Martina, relatívne bezpečné z hľadiska presunu detí ... - takýto priestor určite nenájdeme nikde. No možnosti v amfiteátri určite sú. Je tam veľké pódium, čo je veľký benefit. Aj už samotný priestor amfiteátra dáva možnosti – viem si tam predstaviť veľké množstvo podujatí.

Prizvali vás k posudzovaniu náhradných priestorov a mohli ste vysvetliť vaše námety, potreby a požiadavky?

- Áno. Oba priestory som videla. Všetky informácie, čo potrebujeme pre našu činnosť, som mestu sprostredkovala. Určite je možné tie priestory adaptovať pre naše účely. No závisí to aj od pohľadu tej druhej strany. Každopádne, ťažko si niekto vie predstaviť, čo znamená presťahovať CVC Kamarát, čo to všetko obnáša. Táto budova je plná materiálu, rekvizít, náradí, kostýmov..., je tu celý archív, ktorý súvisí s prácou školského zariadenia, toto je naozaj kolos. Zrejme sa to bude rozhodovať 25. júna. **Pripravil: Michal Beňadik, foto: autor**

Alternatíva (?) pre Kamaráta - amfiteáter

Zastupiteľstvo 4. júna naznačilo zmeny v mestskom parlamente – uvidíme, kam to povedie

Iskrenie, ale aj konkrétne kroky

Poslanci rozhodovali s občanmi za chrbtom - tentoraz seniormi. Dolu v strede T. Ignáčák.

Na programe program

Už niekoľkokrát sa zopakoval scenár, že prvým a veľmi zaujímavým bodom programu zastupiteľstva je – schvaľovanie programu. Úrad pripravuje 25 až 30 bodov a už od začiatku sa k nim často vyvinie polemika, no neraz aj k procesom, ktoré „prebiehajú na pozadí“.

Vo štvrtok 4. júna to odštartoval poslanec a predseda ekonomickej komisie I. Žigo, ktorý oznámil, že nepredloží návrh na zníženie plátov vedenia mesta (lebo čakal na iniciatívu samého vedenia). No navrhol vypustiť tri personálne správy (odvolanie a voľbu zástupcov mesta v riadiacich orgánoch spoločností, voľbu D. Steinla za člena rady mesta po odstúpení E. Kráľovancovej, odvolanie M. Uherčíka z postu predsedu komisie športu), pretože poslanci dostali podklady v rozpore s rokovacím poriadkom ani nie 24 hodín pred rokováním (stanovené sú najmenej tri dni). Povedal, že je to nedôstojné, kazí to vzťahy v zastupiteľstve a personálne materiály si zaslúžia „slušné prerokovanie v komisiách“, pričom o potrebe uvedených personálnych riešení sa vedelo už dlhší čas.

„Prečo robíme z rokovacieho poriadku trhací kalendár?“ – uzavrel I. Žigo. Na neho kriticky nadviazali poslanci M. Uherčík, M. Kalnický a M. Maťovčík. M. Uherčík pripomenul, že už na minulom zastupiteľstve urobili z rokovacieho poriadku „trhací kalendár“ na základe „procedurálneho návrhu“ R. Kollára. Ten označil pripomienku M. Kalnického v MESTSKÝCH NOVINÁCH o platoch viceprimátorov za „manipuláciu“, pretože podľa neho „nemá ročný plat 100 tisíc eur, ani nie polovicu“, na čo M. Kalnický reagoval, že písal „o mzdových nákladoch troch ľudí vysoko cez 100 000 eur ročne“. M. Maťovčík doplnil, že nemá

problém prijať zníženie jeho poslanckej mesačne odmeny (cca 160 eur), ale očakáva, že časti svojich odmien sa zrieknu aj zástupcovia mesta v obchodných spoločnostiach. No návrh I. Žiga nenašiel podporu.

„Beží“ množstvo úloh

Prvýkrát predložil správu o plnení uznesení nového predsedu MsÚ Ján Žila. O.i. informoval o tom, že o postupe bývalej poslankyne E. Kráľovancovej v „kauze Hurbanka“ bola vypracovaná analýza, ktorú dostali poslanci k dispozícii. Kontrola hlavného kontrolóra v škole bola prerušená, pretože 6. apríla prevzala dokumentáciu školy na 180 dní kriminálna polícia. K tomu problému sa už uskutočnilo aj rokovanie vedenia mesta s odvolanou riaditeľkou E. Kráľovancovou a poverenou riaditeľkou L. Smikovou, kde E. Kráľovancová už odovzdala zadržovaný inventár, dokumentáciu a prístupové kódy. Komisia školstva sa medzitým zoznámila s možnosťami riešenia nadstavu pracovníkov na ZŠ Hurbanova po prijatí nových učiteľov a späťvzati výpovedí, čo môže stať mesto i vyše 70 000 eur.

Mesto postupuje aj v riešení starého problému, ako dopravne prístupnú pešiu zónu, pripravuje sa súťaž na energetický certifikát Millenia, a po zrušení uznesenia o rekonštrukcii Námestia SNP podľa štúdie Ateliéru A-8000 sa pripravuje nová súťaž za 50 000 eur na projekt rekonštrukcie tohto námestia.

M. Uherčík odvolaný aj zvolený

Mimoriadnu diskusiu vyvolal návrh odvolať M. Uherčíka z postu predsedu komisie športu. „Boj“ nebol o honorované miesta v dozorných radách a predstavenstvách spoločností s účasťou mesta, skutočný slovný

súboj sa rozvinul o nehonorovaný post predsedu komisie športu. M. Uherčíka navrhol odvolať viceprimátor R. Kollár „pre upokojenie situácie“. Na jednej strane poďakoval M. Uherčíkovi za odvedenú prácu, na druhej označil za základný problém rozvoja športu v Martine koncepciu rozvoja športu, nespĺnenie sľubov M. Uherčíka o konkrétnych krokoch na rozvoj športu, neskoré rozdelenie dotácií a o.i. aj to, že M. Uherčík medializoval problémy v oblasti podpory športu. M. Uherčík o.i. povedal, že 12 rokov „sledoval, ako mesto upadá“ a že jeho odvolanie je „akt pomsty a trestu za slobodu názoru“. Po uvedení radu argumentov skončil otázkou: „či ten, kto chce posilovať život, je ten, koho treba odvolať; či chceme zmeniť stav, do ktorého sme sa dostali robením toho istého“. Kritický postoj k nemu zaujali poslanci M. Hudec a J. Krištoffy, podľa J. Kozáka M. Uherčík „zlyhal odborne i morálne“. Naopak, poslanci M. Gallová, M. Kalnický, R. Gajdoš a i. nesúhlasili s tvrdením o odbornom i morálnom zlyhaní M. Uherčíka a zdôraznili, že systém dotácií, na ktorom pracoval, bol (napriek niektorým nedokonalostiam) krokom správnym smerom. Zavedenie pravidiel na rozdeľovanie dotácií vyzdvihol aj primátor J. Danko. Zastupiteľstvo potom 16 hlasmi odvolalo M. Uherčíka z postu predsedu komisie športu a vzápätí ho na návrh nového predsedu M. Makovníka zvolilo 22 hlasmi za člena komisie.

KAMARÁT sa bude sťahovať

Centrum voľného času Kamarát poskytuje v budove bývalej Advokátskej komory na Ul. A. Kmeťa deťom i dospelým do 30 rokov a využíva priestory cca 1200 m². Po rekonštrukcii strechy a fasády z dotácie ministerstva kultúry na kultúrne pamiatky sa pripra-

vuje projekt aj na rekonštrukciu interiérov, pričom mesto má na to prísľub dotácií spolu 600 000 eur. Poslanci preto dostali na stôl návrh na presťahovanie CVČ Kamarát do súkromných priestorov býv. Domu odborov Strojár. V diskusii zaznela kritika na neskorú prípravu, neinformovanie rady školy v CVČ a zlé zladenie sťahovania s rekonštrukciou mestského objektu – prevádzkovej budovy v amfiteátri, ktorá je ďalším kandidátom na umiestnenie Kamaráta. No táto rekonštrukcia sa ešte len projektuje a mesto na ňu potrebuje až 600 000 eur, ktoré v rozpočte zatiaľ nie sú. Primátor J. Danko reagoval aj na informácie o tom, že Kamarát sa už do Advokátskej komory nevráti, pretože sa podľa kuloárnych rečí pripravuje zmena jej účelu na radnicu, sídlo primátora. J. Danko to vylúčil ako „nezmysel a sci-fi“, a nevie si predstaviť, že by tam sídlil primátor. Tak viceprimátor R. Kollár ako aj poslankyňa K. Šubjaková uviedli, že podľa súčasných hygienických noriem nie je možné, aby sa po rekonštrukcii Advokátskej komory vrátil Kamarát do jej priestorov. Podľa K. Šubjakovej nemožno meniť vnútorné usporiadanie budovy, keďže ide o kultúrnu pamiatku, postavenú na administratívne účely. „Boli by sme veľmi zlí hospodári, keby sme vrátili 600 000 eur štátu, povedala K. Šubjaková. - Keď sme našli 850 000 eur na kultúrny dom v Záturčí, môžeme azda nájsť 600 000 eur na budovu v amfiteátri.“ Viacerí poslanci podporili urýchlenú rekonštrukciu prevádzkovej budovy v amfiteátri. Hlasovaním potom podporili prípravu komplexnej správy o rekonštrukcii v amfiteátri, komplexnej správy o celej problematike rekonštrukcii oboch spomínaných budov i sťahovaní Kamaráta. Primátor J. Danko uviedol, že nepodpíše uznesenie o sťahovaní Kamaráta do Strojára. Problém rozlúskne zastupiteľstvo 25. júna.

Autor, foto: Michal Beňadik

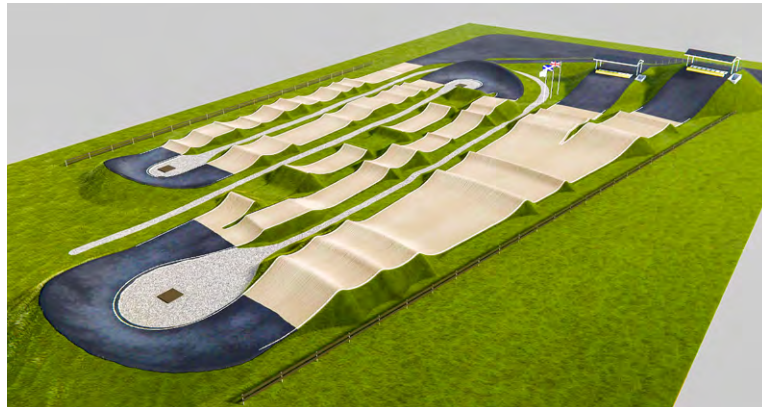
Tajným voľbám nového člena rady predchádzalo množstvo diskusií v sále.

V SIM-e vyrastie bikrosový areál s olympijskými parametrami

Na júnovom zasadnutí MsZ poslanci schválili prenájom pozemkov (spolu o výmere 12 600 m²) v areáli SIM pre občianske združenie Bike Racing Slovakia Martin za účelom výstavby a prevádzkovania BMX areálu za cenu 1 euro za celú dobu nájmu (20 rokov).

Po vybudovaní bikrosového areálu (bude stáť na prenajatých pozemkoch, ktoré mesto nevyužíva pre svoju činnosť) sa súčasne možnosti v SIM-e, ktorý je obľúbeným miestom pre verejnosť na trávenie voľného času, rozšíria o BMX aktivity. Areál bude slúžiť aj mládeži v spolupráci so školami a rôznymi organizáciami, bude vhodný na prípravu BMX slovenskej reprezentácie, na sústredenie a tréningy klubov (aj zahraničných), ale aj na organizovanie národných i medzinárodných súťaží. Projekt vypracoval bývalý slovenský reprezentant a predseda komisie bikrosu v rámci Slovenského

zväzu cyklistiky (SZC), Filip Čillík, ktorý pre MN povedal: „Minulý rok sme športovej komisii pri MsZ predstavili svoj zámer vybudovať doma v Martine taký bikrosový areál, aký zatiaľ na Slovensku nikde nie je. Náš projekt sa páčil aj vedeniu mesta. Hľadali sme vhodné miesto, až sme napokon uprednostnili územie v SIM-e v Priekope, kde nám v prípade organizovania veľkých medzinárodných súťaží (Európsky pohár a pod.), ktoré trvajú väčšinou tri dni, dajú k dispozícii celú športovo-rekreačnú oblasť. Na Pltníkoch by to bolo komplikovanejšie. Ďakujem mestským poslancom, že nám vyšli v ústrety, čo sa týka dlhodobého prenájmu pozemkov. Pôvodný štart výstavby bikrosového areálu so zázemím sme naplánovali na 1. júla tohto roku, ale je možné, že to posunieme na 1. október, pričom sa počíta s dobou realizácie minimálne poldruha roka. Areál bude mať širšie využitie, bude slúžiť verejnosti i pretekárom. Druhý štartovací

Vizualizácia bikrosového areálu. Zdroj: Bike Racing

pahorok (vysoký 9 metrov) bude olympijský pre kategórie Elite (muži a ženy), prvý bude pre ostatné kategórie od 5 rokov (vysoký 6 metrov).

Radi by sme tu tiež v rámci spolupráce so SZC zriadili Centrum talentovanej mládeže. Naše občianske združenie získalo na tento účel grant z európskych fondov vo výške 300 000 eur. Martinský BMX areál

bude spĺňať medzinárodné parametre UCI pre olympijskú disciplínu BMX Racing a jeho prevádzkovateľom bude náš klub. Na tomto športovisku budú zrejme trénovať aj pretekári z okolitých krajín, ale hlavne Slováci. Dúfam, že aj vďaka lepším podmienkam sa naši bikrosári budú zlepšovať. A ktovie, možno sa niektorí z talentovaných mladíkov predstavia o štyri roky na olympiáde v Paríži.“

Ako z Orwellovho románu 1984

Poslanci na júrovej schôdzi mestského zastupiteľstva odvolali z funkcie predsedu športovej komisie Michala Uherčíka. Na jeho post zvolili Martina Makovníka.

Michal Uherčík si na svojej odvolávanej oblietke špeciálnu „Orwell“ košeľu. Foto: I'ch

Martin Makovník pre MN poznamenal: „Spolupráca športovej komisie s vedením mesta bola na začiatku na veľmi dobrej úrovni, ale postupne sa vzťahy ochladzovali a viazla komunikácia. Mojm prvým rozhodnutím ako predsedu komisie bolo menovanie doterajšieho

predsedu za člena, čo poslanci schválili. My medzi sebou nemáme veľké názorové rozdiely, skôr chceme spolupracovať a dotiahnuť veci v športe do úspešného konca. Čo sa týka rozpočtu a rozdeľovania finančných prostriedkov pre jednotlivé športové kluby, tak tam by som pokračoval v práci p. Uherčíka. Začiatok, ako som povedal, bol dobrý, ale prišli nejaké námietky zo strany niektorých klubov, ktoré sa v dotačnom mechanizme nenašli. Bol by som rád, keby sme uspokojili všetkých a nerobili medzi deťmi rozdiely. Možno to bolo zle odkomunikované, možno prišlo k procesným chybám, ale keď to doladíme, tak dúfam, že uspokojíme všetkých rodičov a športujúce deti. Chceme tiež naďalej pokračovať v budovaní športovej infraštruktúry v meste.“

Michal Uherčík vo svojom blogu okrem iného uviedol: „Za 17 mesiacov sme zlomili zabehnutý lobistický systém vo financovaní športu a dali sme na piedestál športovanie detí a mládeže. Do komisie som dostal ľudí zo športu namiesto poslancov. Rozbehli sme procesy, ktoré povedú

k časovaniu výstavby športovej a voľnočasovej infraštruktúry a začali sme pripravovať novú koncepciu športu. Všetko, čo sme robili za tie mesiace, malo svoj cieľ a zmysel. Dokázali sme odprezentovať naše výsledky trom najvyšším ľuďom v športe na Slovensku (vrátane predsedu Slovenského olympijského a športového výboru Antona Siekela) a všetci boli nadšení. No vedenie mesta má iný názor. Naštartovali sme v mnohých kluboch, ktoré majú záujem o reálnu prácu s deťmi v športe proces, lebo verili, že sa po 30 rokoch konečne veci pohli správnym smerom. Chut' mi zostala, funkcia nie. Budem bojovať za to, aby sa mesto podieľalo na podpore žiackeho a mládežníckeho športu a aby podporovalo etablované športové kluby a rovnako aj nové. Chceme, aby minimálne polovica detí v Martine športovala. To je naša budúcnosť a predpoklad pre ich zdravie je aktívny životný štýl. Budem presadzovať dlhodobú výstavbu športovísk pri školách, aby sme v každej mestskej časti mali školu s atletickým oválom a veľkou telocvičňou. Jednoducho budem pokračovať v tom, čo sme začali. Celý proces odvolávania a 12-minútový príhovor viceprimátora Rudolfa Kollára

bol ako vystrihnutý z Orwellovho románu 1984. Čo bude ďalej? Kam to až zjide? Po počiatočnej nádeji, že dostaneme riadenie mesta spod vplyvu skupiny ľudí, ktorí to tu desiatky rokov zneužívajú, som skeptický. Primátor je dnes obklopený ľuďmi, ktorí v lepšom prípade chcú dotiahnuť svoj post do dôchodku, či učešať svoje daňové nedoplatky voči mestu, a v tom horšom tými, ktorých jediným cieľom je vlastný prospech – veď tak boli roky zvyknutí. To však neznamená, že to necháme tak. Mesto robí množstvo nepochopiteľných rozhodnutí, komunikuje veľmi stroho s poslancami a aj s verejnosťou. Nadobudol som dojem, že nemá víziu, ktorá by siahala ďalej než k ďalšiemu rozpočtu, či v lepšom prípade k najbližším voľbám. To, čo to dokáže zlomiť, je záujem verejnosti. Možno potom príde vedenie mesta k tomu, že len spoločnými silami dokážeme zvrátiť úpadok Martina. Smiešne mocenské a politické zákulisné hry ma moc neberú, to nechám pre tých, ktorí si myslia, že je to správna cesta. Martin môže byť dobré miesto pre život, len sa musíme zaujímať o potreby tých, ktorí tu žijú, a nie viesť žabomyšie vojny. Aktívnych ľudí treba vyhľadávať a pasívnych nahradiť.“

Stranu pripravil: Ľubomír Chochula

Seniorom chýbajú sociálne kontakty

Seniari nechýbali vlni pri privítaní prezidentky SR Z. Čaputovej (v bielom G. Ferenczová)

V Martine žije 9854 seniorov. Z toho je: 4691 obyvateľov od 60 do 69 rokov, 3254 od 70 do 79 rokov, nad 90 rokov býva v Martine 104 ľudí.

Zastupiteľstvo navštívilo 4. júna niekoľko desiatok seniorov. Stačila malá výzva, že poslanci sa budú zaoberať správou o Rade primátora pre seniorov. Prišli predsedovia klubov dôchodcov, ZO Jednoty dôchodcov, občianskych združení Venuše, Kardioklub a zástupcovia zdravotne postihnutých občanov. Ku všetkým sa prihovarila Gizela Ferenczová, koordinátorka 11 klubov dôchodcov, 13 organizácií Jednoty dôchodcov Slovenska, členka Rady primátora pre seniorov a zdravotne postihnutých a člena sociálno-zdravotnej komisie pri MsZ.

Okrem iného povedala: „Na úvod sa chcem veľmi pekne poďakovať Marcelovi Mat'ovčíkovi, ktorý jediný na rokovaní spomenul sociálne veci. Prišli sme preto, aby sme sa opýtali, či už nie je možné – aj keď vieme, že zatiaľ nie – otvoriť denné

centrum, aj keď v obmedzenom počte, za prísnych hygienických podmienok? Naozaj nám chýba sociálny kontakt.

Pre informovanosť: v dennom centre pracuje 11 klubov dôchodcov, 13 ZO Jednoty dôchodcov a ďalšie občianske združenia.

O priestory sa delíme aj so speváckym zborom Cantica,

šachistami, Kardioklubom, okresnou radou Jednoty dôchodcov Slovenska i s dôchodcami mestského úradu. Veľké spoločenské akcie nemôžeme vykonávať v dennom centre, pretože keď tam dáme 80 stoličiek, potom sa tam už nedá ani prejsť. Preto sme nútení využívať najmä penzión Čierna pani, kde nám majiteľka pani Pukaj a Padych veľmi vychádzajú v ústrety, a takisto penzión Ladoveň vďaka Martinovi Kalnickému. V minulosti to bol ešte aj hotel Viktória.

Vieme, aká je v súčasnosti situácia a my sme neprišli dnes vôbec plakať, ani sme neprišli pýtať. Dotácie pre všetky komisie boli krátené. A preto sme prišli len poprosiť, aby z dotácií neboli vyhlúčené práve naše projekty – aj ich pomerná časť. Hostijaká malá čiastka nám pomôže.“

V Martine je niekoľko zariadení pre seniorov. Je táto paleta dostatočne široká?

- Vieme, že sa pripravuje projekt na prestavbu nášho denného centra na Škultétyho ul. Prestavbu víťame, najmä pre starších obyvateľov nášho

mesta, ak pomôže občanom. Kapacita v našom dennom centre je 80 miest a ak sa aj o ten kúsok rozšíri, bude to len na to, aby sme si mali kde odložiť kabáty. My si nechceme nič vyhradzovať len pre nás, radi privítame aj neorganizovaných seniorov. Máme o nich záujem. Aj my cítime záujem z ich strany – no často ich musíme sklamať a, obrazne povedané, poslať ich od dverí preč, pretože jednoducho nemáme miesto. Máme obavy, že sa nebudeme môcť schádzať v centre, nebudeme vykonávať našu činnosť a bude potom potrebné aj určiť nám náhradné priestory.

No chceme podotknúť, že zároveň dúfame, že ani náš sen o prístavbe veľkej spoločenskej miestnosti vo dvore denného centra neostane len zbožným želaním. Tento starší projekt by riešil viac, než interiérové úpravy či nadstavba. My bojujeme a žiadame o priestory, kde by bola veľká spoločenská miestnosť a kde by sme sa mohli aj schádzať. Ten pôvodný projekt sa hľadal možno pol roka, ale nenašiel sa. Je to projekt staršieho dátá – o ktorom nemohli vedieť noví poslanci a nemohol o ňom vedieť ani terajší pán primátor. No môžem potvrdiť, že viacerých poslancov tieto informácie zaujali, boli pre nich nové a prislúbili, že sa tomu budú venovať.

Poznám priestor i areál denného centra a ono je aj verejné, aj nie...

- Áno, je. Budeme musieť spoločne hľadať riešenie, aby ostalo prístupné, ale aby ho určité skupiny ľudí nezneužívali. Pamätám si aj iný dlhoročný nerealizovaný projekt – na oplotenie areálu denného centra, aj na tento sa pozabudlo. Bez oplotenia je problematické umiestnenie lavičiek v záhrade centra – a denné centrum pre seniorov

a bez lavičiek...

Lavičky sa mi javia v tomto zmysle ako vhodnejšie než work-outové cvičebné zariadenia ☺, ktoré tam máme, hoci sme vďační za dobrý úmysel.

Starostlivosť o seniorov a ich aktívny život ničो stojí. Ako ju finančne zabezpečujete?

- Čo sa týka finančných prostriedkov, chcela som zoznámiť nielen poslancov, ale aj verejnosť, že jednotlivé kluby dôchodcov v Martine dostávali do vlaňajška po 500 eur na celý rok. V priemere je to zhruba 4,50 na celý rok na osobu. Čiže, keď poslanci schvália po 500 eur na klub, je to z rozpočtu mesta len 5500 eur. Nám, samozrejme, netreba vysvetľovať, koľko sa dáva na sociálne veci. Som 14. rok v sociálno-zdravotnej komisii, viem, že sú to obedy, opatrovatelky atď., atď. Ale ja teraz hovorím o aktívnych dôchodcoch. Toto obdobie zasiahlo aj kultúru a krátením dotácií od mesta na kultúru to vlastne tiež postihlo aj nás. Pretože sme mali možnosť za primerané vstupné navštevovať podujatia, ktoré robí Kultúrna scéna a ďalšie organizácie. Veríme, že keď kríza pominie, aj na toto sa poslanci pozrú.

Ako vaši seniari prežívajú toto náročné obdobie?

- Každý po svojom. No spoločne máme to, že aj nás trápi koronavírus. Trápi nás tým, že ten rozdelil spoločnosť, dá sa povedať, na dva tábory. Na mladých ľudí so strednou generáciou – a akoby oproti nim stoja seniari. Verím, že nie poslanci; ale takto to vnímajú mnohí na sociálnych sieťach. A my chceme povedať mladým aj strednej generácii, že my sme toto nespôsobili a nie sme ani ich nepriatelia.

Pripravil: (bk), foto: archív DC

Zájazdy sú nielen za odдыхom a poznávaním, ale aj za uspokojením občianskych potrieb seniorov. Ako pri návšteve v Národnej rade SR.

Jedným z cieľov výletu bolo aj Zamagurie s Dunajcom a Troimi korunami.

Z GALÉRIE TURČIANSKÝCH ŠPORTOVÝCH LEGIEND

Mgr. Elena REŽNÁ (Špirková)

Treba myslieť pozitívne a hýbať sa

E. Režná s pohárom a Ďakovným listom udeľeným primátorom mesta Vrútky

Bývalá pretekárka, neskôr trénerka, organizátorka, funkcionárka, cvičiteľka a dodnes aktívna gymnastka zostala svojej športovej láske verná po celý svoj život. Žena so závideniahodnou postavou a pohybovými schopnosťami, ktorej ani vo veku 67 rokov nie je žiadnym problémom predviesť svojim malým zverenkyňiam „šnúru“, stoj na rukách či premet bokom.

Na deň a udalosť, ktorá ju priviedla k jej celoživotnej láske, si detailne spomína aj po viac ako polstoročí.

- Písal sa rok 1962 a ja som mala sotva 11 rokov. Na škole sa objavil mladý muž s čiernymi vlnitými vlasmi, ktorý nás, malé školáčky, pozýval do martinskej Sokolovne. Bola som ozajstne živé striebro a navyše som to mala na miesto stretnutia z domu iba na skok, a tak ma nebolo treba dlho prehovárať.

Bola to láska na prvý pohľad?

- Určite, a nebolo to iba v mojom prípade. Mali sme veľké šťastie, že sme sa dostali do rúk zanieteneho a skutočného odborníka, gymnastického trénera Štefana Balšianku, ktorý sa zapísal zlatými písmenami do histórie martinského športu. Bol to on, kto založil najprv oddiel a potom základňu športovej gymnastiky pri TJ Turčianske strojárne Martin.

Úspechy dali na seba dlho čakať?

- Skôr naopak. Už v nasledujúci rok

výkonnostnej triedy žien. V polovici 60. rokov sa však v dielni Štefana Balšianku začali rodiť oveľa väčšie hviezdičky a tiež úspechy.

Čo k nim možno rátať a kto okrem spomínaného trénera za nimi stál?

- Potom, čo prevzal od profesora Pavla Földváriho za asistencie Oľgy Kubišovej skupinu dievčat, vyrástlo z nej čoskoro družstvo sľubnej výkonnosti (Marta Gebrlinová, Oľga Lániová, Marta Haštová, Viera Bencúrová, Dana Chorvátová, Táňa Gallová ...). Prvým veľkým úspechom bolo zaradenie najúspešnejšej členky družstva Eleny Pavlisovej do rebríčka TOP desiatky najúspešnejších športovcov TJ Strojárne Martin v roku 1965. Tú v ďalších dvoch rokoch (1966, 1967) vystriedala Anna Myslovičová.

Najväčší triumf martinskej športovej gymnastiky sa však zrodil na severe Moravy. Alebo nie?

- Je to tak. Postarala sa oň iba 10-ročná Danka Mihovičová (Hafičová), ktorá získala v roku 1966 titul majsterky ČSSR. Navyše sa stala aj viacnásobnou žiačkou a juniorskou majsterkou Slovenska. O ďalší triumf martinských gymnastiek sa postarala na majstrovstvách ČSSR aj ďalšia Balšiankova zverenkyňa Darinka Fláková (Tomašová).

A kam smerovali ďalšie kroky Elenky Špirkovej?

- Z gymnázia na vysokú školu, zo slečny Špirkovej sa stala pani Režná, zamestnanie, príchod detí, zmena bydliska... Ani po niekoľkých rokoch však stará láska – gymnastika nezhrdzavela. Po návrate do Martina som si k nej opäť rýchlo našla cestu. Tentoraz ale v úlohe trénerky, organizátorky a rozhodkyne. V 80. rokoch som pôsobila ako trénerka gymnastiek TJ ZŤS. V roku 1993 som sa stala zakladateľkou oddielu športovej gymnastiky TJ Sokol Vrútky, vedúcou oddielu a trénerkou a som ňou dodnes.

V tomto roku vrútocký oddiel športovej gymnastiky oslávil štvrté storočie svojej činnosti. Čo prinieslo uplynulých 25 rokov okrem samotnej existencie oddielu?

- Gymnastky Vrútok vo veku od 5 rokov až po juniorky a ženy dosiahli mnohé individuálne medailové umiestenia na pretekoch Slovenského pohára „C“ a Sokol Vrútky ako družstvo skončil v celoslovenskej súťaži v posledných rokoch viackrát na 2. a 3. mieste, roku 2014 na 4. mieste z troch desiatok klubov v sekcii gymnastiky pre všetkých Slovenskej gymnastickej federácie.

Už od konca minulého storočia sa Vrútky stali dejiskom dnes už tradičného gymnastického podujatia presahujúceho rámec Turca. Aj za jeho vznikom a existenciou vraj treba hľadať p. Elenku Režnú...

- Je to pravda. Bol to môj nápad, ktorý dostal aj reálnu podobu. V tomto roku sa nám podarilo usporiadať už 23. ročník gymnastických pretekov ŽUBRIENKY A ŽABKY – VRÚTOCKÝ POHÁR s účasťou viac než 100

pretekárov z rôznych kútov Slovenska. Za to, že toto podujatie stále existuje, treba poďakovať za pochopenie a spoluprácu Mestskému úradu vo Vrútkach a tiež

za ochotu a obetavosť ďalším trénerom nášho Sokola Vrútky.

Semienko, ktoré bolo zasiat Štefanom Balšiankom v Turci pred takmer 60 rokmi kľíči naďalej?

- Nie sú to len naše zverenkyne, ktoré kráčajú v jeho a našich šľapajách. Pred niekoľkými rokmi sme si, ignorujúc svoj vek, založili gymnastickú skupinu deviatich už dávno zreých cvičeníek. Jej názov DELAMAMBO predstavuje deväť začiatkových písmen našich krstných mien. Vyústením našich pravidelných stretnutí a tréningov sú súťažné aj nesúťažné vystúpenia na rôznych podujatiach.

Aj v zrelom veku možno dosiahnuť športové úspechy?

- Určite áno. My sme toho dôkazom. Naša skupina žien zlatého veku (50 rokov a viac) ich už nazbierala neúrekom. Na jar tohto roku sme v trnavskej športovej hale na 23. festivale pohybových skladieb už siedmy raz zvíťazili a získali zlatý pohár pre náš vrútocký Sokol. Veľký podiel na našich úspechoch má aj renomovaný martinský choreograf Miroslav Frolo.

Naša skupina DELAMAMBO dokonca reprezentovala Slovensko aj za jeho hranicami. V roku 2012 sme boli účastníkmi Európskeho gymnastického festivalu v Taliansku a v roku 2014 vo Francúzsku.

Kde sa končí hranica ZLATÉHO VEKU?

- Viem, že v našej skupine sa začína dovŕšením päťdesiatky, a kde končí? Nemusí sa končiť vôbec. Všetko je to v hlave. Mne gymnastika pomohla vrátiť sa späť k môjmu koníčku aj po nedávnej totálnej výmene kolenného kĺbu.

Autor, foto: Martin Ferenčík

Tanečná skupina DELAMAMBO

Raňajkové menu v Penzióne Ľadoveň

ku každému menu sú v cene zahrnuté:

- káva lucaffe podľa chuti alebo čaj (v ponuke aj z čerstvej mäty a zázvoru)
- džús 100% pomarančový **nekonečný pohár**
- čerstvo **pečený croissant**
- domáci **ľadovenský chlieb**, alebo klasické rožky
- džem, med a masielko

5,99€

od 7:00 do 10:00

Domáce gazdovské párky

Praženica na cibulke zo 4 vajec

Hemendex zo 4 vajec

Šunkovo syrový tanier s vajíčkom a toastom

Čerstvý croissant, džem, med, masielko a džús

Treska & Rybí šalát

Martinská atletika (bezdomovkyňa) v očakávaní nového príbytku

Vzhľad štadióna na konci mája 2020

Na tému potreby vybudovania dôstojného atletického stánku a kvalitnej bežeckej dráhy v Martine sa popísali už stohy papiera, uskutočnilo sa množstvo rôznych rokovaní, prísľubov, prosieb a žiadostí.

Vízie a snahy nadšených a obetavých atletických nadšencov vedúce k reálnemu naplneniu cieľa však dlhé roky narážali na nezáujem, neochotu, neschopnosť či priam ignoráciu viacerých zainteresovaných ľudí a inštitúcií, kompetentných posunúť veci vpred.

Po mnohých rokoch márných snáh a čakania, na konci dlhého tunela predsa len zasvietilo svetlo reálnej nádeje, že aj mesto Martin sa konečne môže dočkať vybudovania atletického štadióna so 400 metrovou tartanovou dráhou. Pohľady všetkých ľudí prechádzajúcich nadjazdom na sídlisko Podháj presvedčajú o tom, že sen sa stáva konečne skutočnosťou. Po futbalovom ihrisku a cyklistickom areáli na Pltníkoch, rastie ďalšie športovisko aj pod „Slimákom.“ Potreba vybudovania štadióna

Martinských atlétov posúvali výkony do reprezentácie a na vrcholné podujatia Európy i sveta, iba vybavenie starého štadióna časom začalo pripomínať športový „skanzen.“

a atletickej dráhy v Martine má neuveriteľne dlhú históriu. Pred viac ako polstoročím (1964) na stránkach Života Turca svoje rozčarovanie vyjadril vtedajší úspešný atletický tréner Koloman Granec slovami: „Je smutné, že atletika v Martine nemá športový stánok s atletickou dráhou. Tá sa buduje už niekoľko rokov, preto sa pýtame: Bude hotová už tohto roku, alebo budeme čakať ešte nejaký ten rok? Všetky súťaže sú iba improvizáciou, náhradkou, sú neregulárne a proti pravidlám ľahkej atletiky. Rekordy, ktoré by sa utvorili na území Martina, nemôžu byť uznané, nakoľko nespĺňajú požadované podmienky.“

O rok neskôr (1965) sa čitateľ mohol dozvedieť niekoľko „povzbudivých“ informácií o pokračovaní prác na trinásť rokov trvajúcej stavbe: „Nový štadión Turčianskych strojárni, ktorý začali stavať od roku 1952, už ukazuje svoju tvár. Treba podotknúť, že bolo už načase.

Za svoju dlhovekosť bolo toto dielo označované ako „slimáčia stavba“. O jej urýchlene dokončení sa usiloval aj atletický nadšenec a majster v jednej osobe Oldřich Nezval. Nádej v širokom kruhu skeptickej verejnosti vzbudzovali slová vtedajšieho vedúceho výstavby Mrázika: „Ak budú Turčianske strojárne načas posielat brigádnikov a bude pekné počasie, tak za mesiac po okresnej spartakiáde chceme ukončiť výstavbu ľahkoatletického zariadenia, vrátane kabín.“

Po trinástich rokoch sa teda atléti dočkali dobudovania svojej škvárovej atletickej dráhy, skokanských a vrhačských sektorov a spolu s futbalistami zdieľali viac ako tridsať rokov priestory novo vybudovaného štadióna. Na ňom vychovali zanietení, fundovaní a obetaví tréneri i funkcionári celú plejádu vynikajúcich atlétov.

„S obdivom a úctou aj po rokoch spomínam na ľudí, ktorí aj v skromných podmienkach dokázali doviesť martinskú atletiku k veľkým úspechom. Platí to rovnako o tréneroch, pretekároch i funkcionároch. Boli ich celé desiatky. Martinských atlétov posúvali výkony do reprezentácie a na vrcholné podujatia Európy i sveta, iba vybavenie štadióna časom začalo pripomínať športový „skanzen“.

Síce, kvalitná, ale predsa už stará škvárová dráha vybudovaná českým špecialistom p. Siberom doslúžila a martinský štadión roky predstavoval zakliatu „Šípkovú Ruženku“, ktorá prespala celú večnosť. Navyše zmena vlastníckych vzťahov po Novembri 1989 spôsobila, že z martinskej kráľovnej športu sa časom stala „popoluška“ a o čosi neskôr dokonca bezdomovkyňa,“ hovorí dlhoročný funkcionár AK ZŤS Martin Peter Rovnianek.

V budúcnosti môžeme byť v Martine svedkami medzinárodných či medzištátnych atletických podujatí

Súčasný predseda AK ZŤS Martin Pavol Zemko dodáva: „Budúci štadión by mal po ukončení II. etapy a dobudovaní tribúny (po Banskej Bystrici a Šamoríne) tiež získať certifikát medzinárodnej atletickej federácie. A v budúcnosti po vybudovaní rozsvietovacích priestorov (III. etapa) dokonca tretí z piatich stupňov certifikátu IAAF. To znamená, že v Martine môžeme byť svedkami medzinárodných či medzištátnych atletických podujatí.“ Ak by mal byť budúci atletický štadión pomenovaný, tak potom určite po Rudkovi Honnerovi. Úspešný lodivod síce priviedol martinskú atletiku až k „zlatej ére“, no predsa sa mu nespĺnil jeho veľký životný sen. Na vybudovanie martinskej tartanovej štvorstovky vynaložil až také veľké množstvo sil a energie, že sa to žiaľ podpísalo aj na jeho zdraví a naplnenia svojho sna sa už nedožil. Pozn. – pokračovanie o štadióne v budúcom čísle.

Autor, foto: Martin Ferencík

Budovanie vodnej priekopy na dráhe

Rozostavaný sektor pre skok do diaľky

tretina sľúbenej čiastky, aj to by bola pomoc. V našom hokejbalovom klube sa naďalej chceme venovať deťom (máme päť mládežníckych kategórií), ktoré hrávajú nielen slovenskú, ale aj moravskú ligu.“

Ján Holiga
(Športový klub polície Martin): „Preto sme sa stali súčasťou memoranda, lebo tak ako aj iné športové kluby, aj my si

myslíme, že bez podpory mesta bude zložitejšie viesť deti k športu a vychovávať ich v tomto duchu. V našom klube máme dospelých pretekárov, ale aj 10 detí do veku 15 rokov. Investovať do športu a mládeže je správna vec. Financie by boli použité na nákup športového materiálu, dopravu, štartovné na preteky (naši športovci sa zúčastňujú na slovenských i zahraničných súťažiach). Pre náš klub (v rámci neho pôsobia oddiely strelecký, biatlonový a bežeckého lyžovania) je každé získané euro dobré, odbremeno by to rodičov detí, aby si všetko nemuseli hradit' zo svojho vrecka.“

Rastislav Mažgút
(Ski Team Martinské hole): „Už to, že na tento rok bolo prídelených menej financií na šport

ako vlani, konkrétne iba 340 000 eur, bolo na zamyslenie, ale keď z toho potom zastupiteľstvo urobilo nulu, to už muselo zdvihnúť zo stoličky každého, kto funguje v športe. Dobré, pre „koronu“ sme stáli dva mesiace, tak mohli krátiť nejaký diel, ale nie zrušiť všetko. Sledoval som vtedy mestské zastupiteľstvo, boli tam aj rozumné návrhy, kde by sa dalo ušetriť, aby to nebolo na úkor športu, ale poslancovia väčšina si odhlasovala to, čo chcela. Som rád, že vznikla táto memoranda iniciatíva. Stotožňujem sa s textom memoranda a verím, že aj vďaka tejto aktivite sa ešte nájdu zdroje na podporu martinského športu, ktorý je zo strany mesta finančne poddimenzovaný. Lyžovanie mám vo svojom srdci, záleží mi na tom, aby deti športovali, aby mohli rozvíjať a zvelaďovať svoj talent. Náš klub má solídne meno, vychovávame lyžiarov, ktorí dokážu byť konkurenciou pre svojich súperov, aktuálne registrujeme 40 detí do 11 rokov, 15 žiakov a 3 juniorov.“

Ľubomír Gren
(RC Model klub Martin): „Myslím si, že zmyslom memoranda, do ktorého sme sa zapojili, bolo, aby sa

športovci ozvali a ukázali, aká nespravodlivosť sa stala v máji, keď sa zrušili športové dotácie, hoci už predtým v decembri minulého roka mestské zastupiteľstvo odsúhlasilo

celkovo 340 000 eur na šport. Snažíme sa o to, aby šport v Martine nezanikol. Náš klub má 50 členov, z toho je 16 detí, ktoré v krúžku modelárov vedieme a vychovávame. Sponzorov nemáme a každá pomoc od mesta je vítaná. Vlani sme od mesta získali nejaké financie na deti a dostali sme aj dotáciu na organizovanie majstrovstiev sveta.“

Miroslav Frolo
(Deep Dance Club):

„Očakávam, že mesto aj vďaka tomuto memorandumu predsa len vyčlení viac finančných

prostriedkov pre šport. V minulosti sme nedostávali žiadne mestské dotácie, rozpočet sme si zabezpečili z iných zdrojov (2 % z daní, sponzori, dotácia zo zväzu a príspevky od rodičov), ale pomoc mesta (každé euro je dobré) by nám práve teraz v týchto kritických chvíľach, keď aj náš klub musí bojovať s nedostatkom peňazí, veľmi pomohla. O to viac, že sa stále chceme kvalitatívne posúvať dopredu. Od septembra už rozbiehame súťaže, čakajú nás sústredenia, ktoré sa snažíme robiť s najnižšími nákladmi pre rodičov. V našom klube máme 120 registrovaných detí. Iniciatíva s memorandumom ma oslovila, pretože naozaj je potrebné podporovať deti a mládež v Martine. Je to investícia do budúcnosti.“

Lucia Bondová
(TK Martico New Age):

„Memorandum na podporu športu detí a mládeže som podpísala a pripájam sa

k nemu so súhlasom nielen ako vedúca klubu, ktorý sa venuje športovému tancu, ale aj ako občan mesta Martin a zároveň rodič. Deti a mládež sú našou budúcnosťou. Keď chceme, aby bola naša budúcnosť zdravá, aktívna a silná, tak je nevyhnutné vytvoriť pre ňu podmienky na rozvoj jej potenciálu. Šport je nezastupiteľný v zdravom vývine detí aj po fyzickej, aj po psychickej stránke. My, vedúci klubov, hľadáme možnosti, ako vytvoriť deťom priestor a čo najlepšie možnosti na športovanie. Veľkú podporu majú deti, samozrejme, aj u svojich rodičov. Je však nevyhnutné, aby aj miesto, komunita – mesto v ktorom žijú, urobilo svoj diel práce a pomáhalo v snahe tieto podmienky zlepšovať, aby sa každé dieťa malo možnosť dostať do organizovaného športu a rozvíjať svoj talent či záľubu, nájsť podporu odborníkov, zažiť radosť z úspechu, ale aj zo športu a pohybu ako takého. Toto memorandum nehodnotí iné oblasti ako školstvo, kultúra či sociálna oblasť, ani nevraví o tom, že šport je dôležitejší. Memorandum hovorí o tom, že iba vtedy, ak sa všetci spojíme a urobíme svoje maximum, bude koncepcia športu v našom meste stáť pevne na vlastných nohách, a nielen pokrívkať.“

Autor: Ľubomír Chochula

Športoví veteráni Turca

MESTSKÉ NOVINY blahoželajú nášmu spolupracovníkovi Martinovi Ferenčíkovi k tomu, že jeho publikácia ŠPORTOVÍ VETERÁNI TURCA zvíťazila v ankete o najkrajšiu a najzaujímavejšiu KNIHU TURCA 2019. Slávnostné vyhlásenie výsledkov sa konalo 3. júna v Turčianskej knižnici v Martine.

Martin Ferenčík pre MN povedal: „Veľmi si vážim to, že publikácia Športoví veteráni Turca vyhrala v kategórii odborná literatúra. Som rád, že dokázala zaujať široké spektrum čitateľov. Ďakujem všetkým, ktorí jej dali svoj hlas. Stanovil som si dve kritériá na zaradenie športovca do zoznamu veteránov

turčianskeho športu, minimálny vek 60 rokov a dlhoročné pôsobenie v oblasti športu a telovýchovy. Kniha na 182 stranách ponúka čitateľom športové biografie 269 veteránov, ktorí obetovali svoje pohodlie a čas, aby mohli sebe a tisícak ľuďom prinášať pocity radosti a úspechov z pohybu. Niektorým z nich sa podarilo obliekať reprezentačný dres a zať úspechy aj na vrcholných športových podujatiach, iným úspešne reprezentovať náš región a svojím športovým umením zaplňať trébníky. Sú medzi nimi aj takí, ktorí stáli v uplynulom storočí pri zrode niektorých športov v Martine či v Turci a v pionierskych rokoch sa pasovali s ťažkosťami a podmienkami dnes priam nepredstaviteľnými.

Napriek tomu, že väčšina z nich nikdy nestála na stupňoch víťazov a neboli dekorovaní medailami, tak do tohto zoznamu patria, lebo bez ich obetavosti by šport (najmä na vidieku) už dávno zanikol. V tejto knihe vyslovujem poďakovanie, uznanie a obdiv všetkým tým „mravcom“ nášho Turca, ktorí nehladiac na čas, úskalia a problémy dokázali dlhé roky otvárať brány do čarovného sveta športovania a obetovať športu veľký kus svojho života. Teší ma, že vďaka potomkom, ktorí sa k tejto knihe dostali a dnes žijú v rôznych kútoch sveta, sa Športoví veteráni Turca dostali okrem Antarktídy na všetky kontinenty. Na druhej strane mi je ľúto, že od vydania publikácie už viacero ľudí odišlo do športového neba.“

Autor: Ľubomír Chochula

Martin Ferenčík s víťaznou knihou.

Foto: mf

História Turčianskej „olympiády“ (1980 – 1989)

Najpočetnejšie zastúpenou loptovou hrou bol od roku 1960 volejbal

Turčianske hry mládeže, ktoré sú najstarším a najmasovejším športovým podujatím nášho regiónu, sa dožívajú svojich 60. narodenín. Teraz vám prinášame IV. časť (1980 – 1989) nášho historického seriálu o „Turčiankach“.

Presne 14. júna uplynulo už 60 rokov od čias, keď uzrelo svetlo sveta najstaršie masové (a dodnes existujúce) športové podujatie v našom regióne – Turčianske hry. Za dlhé roky svojej existencie sa stali fenoménom spájajúcim mnohé tisícky ľudí od Turčeka až po Krpel'any, v ktorom si pomyselný štafetový kolík účasti a úspechov na nich odovzdávajú už celé generácie. Tak to malo byť aj v dňoch 25. až 29. mája 2020, keď sa mal konať na pôde Martina jubilejný 60. ročník Turčianskych hier mládeže s medzinárodnou účasťou. Aj keď obmedzenia v súvislosti s pandemiou donútili organizátorov (po prvý raz v histórii) zrušiť tento ročník, niet žiadnych pochyb o tom, že Turčianske hry mládeže budú pokračovať ďalej. Pozitívne na nemiľej skutočnosti môže byť radostné očakávanie, že sa atletické súťaže odloženého jubilejného ročníka uskutočnia už na novovybudovanom atletickom štadióne.

TURČIANSKA OLYMPIÁDA Jubilejný XX. ročník (1980) odštartoval „zlatú dekádu“ martinskej a turčianskej mládežníckej atletiky. Po prvý raz pri slávnostnom otvorení zaznel **sľub pretekárov a rozhodcov** a Turčianske hry dostali prívlastok turčianska „olympiáda.“ Rok 1981 priniesol prvé veľké ovo-

cie pre turiansku atletiku. O dvojnásobné víťazstvo družstiev (žiaci ZŠ a študenti SOU drevárskeho) sa zaslúžili atletickí nadšenci učitel'a a tréneri, **Melánia a Miroslav Klučiarovskí.** Pre skôr narodených bol a zostáva dodnes v pamäti aj 23. ročník (1983). Zdobila ho výborná organizácia súťaží, kvalitné výkony, vynikajúca atmosféra zaplneného hľadiska martinského štadióna a najmä **skvelý šprint Ľuboša Balošáka.** Tomuto 18-ročnému študentovi (SOUŽ vo Vrútkach) namerali rozhodcovia v cieľi 100 m trate neuveriteľných 10,4, čo je pravdepodobne **najhodnotnejší výkon v celej histórii Turčianskych hier.** Triumf Balošákovcov zavŕšila jeho sestra Jana (žiačka ZŠ Gorkého) ďalšími dvoma víťazstvami (beh na 60 m za 8,0 s, beh na 300 m za 43,8 s). Vtedajší fantastický výkon mladého šprintéra vyhodnotili slovenskí atletickí štatistickí ako nepravdepodobný, a teda neregulárny – dosiahnutý pochybným ručným meraním časov rozhodcami. Viedlo ich k tomu porovnanie s najlepšimi výkonmi martinských šprintérov dosiahnutých na ostatných pretekoch počas roka 1982. Onedlho ich však presvedčil, že nemali pravdu. Tento ročník bol žiaľ, prvým, v ktorom v atletických súťažiach chýbali po kategórii žien aj muži. Turčianske hry sa stali **Turčianskymi hrami mládeže.**

ODOVZDANIE ŠTAFETY Turčianske hry sa po 20 rokoch stali podujatím aj so symbolickým odovzdaním „štafetového“ kolíka. Víťazku (300 m r. 1964) **Ľubicu Móricaiovú vytriedala 11-ročná dcéra Marianna Samčíková,**

ktorá zvíťazila v behu na 600 m a k atletickému zlatu pridala navyše ďalšie dve prvenstvá vylovené z plaveckého bazéna. Z úspechu svojich potomkov sa tešila aj trojica organizátorov, učiteľ'ov a trénerov – Dušan Černák (SOUS), René Lissník (SEŠ) a Rudolf Honner (SPŠ). Radosť im urobili aj ich vlastné deti, držiteľia zlatých medailí (1985) – vrútocká gymnazistka **Beáta Černáková** zvíťazila v behu na 200 m, plavkyňa **Andrea Lissníková** obsadila 1. miesto na 50 m voľný spôsob a oštep mladšieho dorastenca **Richarda Honnera** zaletel zo všetkých najďalej. Pomyselný „štafetový“ kolík začali odovzdávať aj viacerí medailisti Turčianskych hier z minulých rokov. Stali sa z nich učiteľia telesnej výchovy a mládežníckí tréneri, ktorí privedli k mnohým úspechom svojich zverencov aj na tomto podujatí. Po **Jozefovi Ďuričkovi a Janke Halásovej** to boli ďalší – **Dobroslava Bumbalová, Milan Adamec, Vladimír Smík, Martin Ferenčík, Peter Kráľ, Jozef Dzimko, Anežka Adamcová, Janka Haštová, Edita Miartusová, Ladislav Kaplan, Ján Pánik, Jozef Kozák** a ďalší.

Turčianske hry sa stali gala prehliadkou úrovne školskej telesnej výchovy v našom regióne a vhodnou príležitosťou na prezentáciu úspešnej práce s mladými talentovanými športovcami v školských športových strediskách, tréningových strediskách mládeže či športových triedach. Pre mnohých z nich sa práve Turčianske hry stali odrazovým mostíkom v ich ďalšej úspešnej športovej kariére končiacей v štátnej reprezentácii a účasti na vrcholných európskych a svetových podujatiach. Popri atlétoch sa mnohé talenty a úspechy rodili aj v martinskom bazéne a hádzanárskom štadióne.

Zo spomienok Jozefa Ďuričku (78 r.) – bývalého pretekára, učiteľ'a TV, trénera, rozhodcu a ešte stále aktívneho organizátora a moderátora, ktorý je spojený s týmto podujatím od roku 1961: „*Pre nás, učiteľ'ov základných škôl boli a budú Turčianske hry vždy veľkou športovou udalosťou a sviatkom. Každý ročník má svoje čaro, ale aký je to pocit viesť k úspechu malých žiakov, to môže prežívať len učiteľ'.*“

Zo všetkých funkcií je to určite tá najkrajšia a najvd'ačnejšia. Ocitiť sa po prvýkrát ako pretekár na štadióne, dostať ozajstné štartové číslo, počuť výstrel štartovacej pištole, ktorý patrí len im, počuť svoje meno pri vyhlásovaní výsledkov, či stáť na stupni víťazov – na to sa nedá zabudnúť. Platí to o deťoch, ale aj nás, učiteľ'och či tréneroch. A práve hlboko prežité pocity prvého športového úspechu na Turčiankach podnietili mnohých k ďalšiemu tréningu a privedli aj k ďalším, oveľa väčším úspechom. A dopracovali sa k nim svojou usilovnosťou niekedy aj tí menej talentovaní. Keď som z núdze prihlásil na štart chôdze malého Paroleka, z jeho chodeckej „techniky“ sa smial celý štadión. Nakoniec z neho vyrástol majster Slovenska a čs. reprezentant práve v chôdzi. Sú tu však aj ďalšie mená bývalých žiakov a športovcov, ktorí začínali na THM a skončili vo vrcholovom športe: Kušnier, Jesenský, Kozák, Zajac, Dullová, Hašta, Solár, Balošákovci, Bukovský, Marček, Tomová a veľa ďalších.“

ŠTVRTSTOROČIE

Roku 1985 sa Turčianske hry dožili svojho prvého významného jubilea – 25 rokov. Semienko zasiaté pred štvrtstoročím, neustále zalievané úsilím mnohých zanietených a obetavých ľudí, prinášalo rok čo rok prebohatú úrodu. Krásne, slnečné počasie, slávnostný nástup účastníkov, rekordný počet 3128 súťažiacich, množstvo kvalitných výkonov, zapálenie olympijského ohňa, hľadisko zaplnené povzbudzujúcimi divákmi, sľub pretekárov, vypustenie mnohých holubíc nad štadiónom, účasť všetkých

Žiaci zo ZŠ Budovateľ'ov sa dokázali v atletike presadiť

vtedajších vrcholných predstaviteľov stranických a štátnych orgánov okresu a mesta – nič z toho nechýbalo na jubilejnom ročníku THM. V slávnostnej atmosfére dominovali **mladí atléti** z martinskej ZŠ na **Jahodníckej ul.**, ktorí si za svoje výkony odnášali domov až **19 medailí** (7-8-4). Svojich najväčších úspechov sa však dočkali až o pár rokov neskôr.

ZLATÁ ÉRA ATLETIKY

Takýmto prívlastkom sa zvyklo nazývať obdobie najväčších úspechov turčianskej a zvlášť martinskej atletiky (1979–1989). Ale nebola to iba atletika, ktorej sa v tomto období darilo. Systematickú prácu obetavých trénerov a učiteľov zúročovali ich zverenci v podobe výborných výkonov aj na Turčianskych hrách. Viacerých víťazov Turčianskej "olympiády" o niekoľko rokov už poznal nielen Turiec a Slovensko, ale aj celý športový svet. Patrili k nim určite aj zverenci chodeckého trénerského nadšenca Vladimíra Devátého.

Ivana Brozmanová – trojnásobná víťazka THM 1984 až 1986 (4 x 100 m, 1500 m). Chodkyňa, čs. reprezentantka, účastníčka MS v Tokiu (1991) a Svetového pohára družstiev v San José.

Zuzana Kupčoková – Zemková – viacnásobná víťazka THM (1982–1985). Reprezentantka SR v chôdzi, účastníčka MS (1991), Halových MS (1991), Halových ME (1990), účastníčka Svetového pohára (1991 a 1997).

Róbert Valiček – víťaz THM 1984 (ml. dorast – 3000 m). Účastník OH v Atlante (1996), OH Sydney (2000), MS (1997) a ME (1994). Ako huby po daždi okrem chodcov, vyrastali aj skvelí bežci.

Peter Kondrát – víťaz THM 1983 (st. žiaci - 60 m). Z vynikajúceho šprintéra sa neskôr stal bobista a účastník ZOH v Nagane (1998) a v Salt Lake City (2002).

Štefan Balošák – viacnásobný víťaz THM a skvelý šprintér, reprezentoval SR na OH v Atlante (1996), OH v Sydney (2000), MS (1999), ME (1994, 1998) a v r. 1996 získal titul **Slovenský atlét roka**.

Lavina úspechov martinskej žiackej a mládežníckej atletiky pokračovala aj v ďalších rokoch. **Trojica víťazov THM** (1986) – **Radovan Zacharovský, Ľuboš Komárek a Dušan Kurhajec** si vybojovala

účasť na národnom kole, ktoré bolo súčasťou prestížneho medzinárodného atletického mítingu Pravda-Televízia-Slovnaft. Svoje prvé víťazstvá na Turčianskych hrách zaznamenali v roku 1986 aj budúce hviezdy martinskej atletiky – chodkyňa **Anna Brnová** (Zvarová) a šprintér **Štefan Balošák**. Neboli to však iba budúci výborní atléti, ktorí brali medaily na Turčianskych hrách. V roku 1986 presvedčili o svojej všestrannosti a výbornom fyzickom fonde aj dvaja žiaci hokejovej triedy zo ZŠ Gorkého. Vtedajší úspešný „oštepár“ **Daniel Babka** a „diskár“ **Róbert Švehla** netušili, aké úspešné hokejové roky sú pred nimi.

Daniel Babka – hokejista (obranca). extraligový hráč – MHC Martin, Dukla Trenčín, HC Košice, HC Slovan Bratislava, HKm Zvolen, Rouen (Francúzsko). **Reprezentant SR** – MS 1997, 1999.

Róbert Švehla – reprezentant ČSSR a SR. striebro na MS juniorov (1987), bronz na MS (1992 a 2003), najlepší obranca MS (1992) bronz na ZOH v Albertville (1992) víťaz Európskeho pohára (1993), majster Švédska (1993), hráč NHL – Florida Panthers a Toronto Maple Leafs (finále Stanley Cup v roku 1996).

Ani trojnásobná víťazka THM (1987–1989) a výborná šprintérka zo ZŠ Eštovova **Katka Hausnerová** vtedy nemohla vedieť, že oveľa väčšie úspechy dosiahne v budúcnosti bez tretier a atletickej dráhy.

Katarína Tomášová Hausnerová – od r. 2009 úspešná reprezentantka SR v naturálnej kulturistike a fitness. Trojnásobná majsterka sveta v naturálnej kulturistike, tituly z Naturálnej Olympie, ME a M SR. To isté by sa dalo povedať aj o ďalších dvoch vtedajších medailistoch. Zo **Zuzany Kvopkovej**, úspešnej oštepárky na Turčianskych hrách sa neskôr vyklúla slovenská reprezentantka v zjazdovom lyžovaní a kedysi mladšieho žiaka a medailistu na 800 m **Petra Čambora**, dodnes môžeme vídať na televíznych obrazovkách v úlohe športového moderátora televízie Markíza.

ZROD HVIEZDY

V roku 1987 (XXVII. ročník) upútala pozornosť divákov, trénerov i rozhodcov najmä dvojica mladých talentovaných atlétov zo ZŠ Jahodnícka. Trojnásobný víťaz **Pavol**

Kaich (60 m, diaľka, 4 x 60 m) a iba 14-ročný víťaz behu na 1500 m **Miroslav Vanko** (4:32,9 min). V utorok 8. júna 1987 sa na martinskom štadióne začala rodiť nová slovenská atletická hviezda. Najrýchlejší vytrvalec Turčianskych hier, stojac po prvý raz na stupni víťazov, určite netušil, že sa práve otvára brána jeho skvelých úspechov a obdivuhodnej bežeckej kariéry. Stal sa dlhoročným slovenským reprezentantom, účastníkom OH v Atlante (1996), MS (1995), medailistom na MS v behu do vrchu, slovenským Atlétom roka (1998), 6-násobným majstrom ČSSR, 51-násobným rekordérom v počte titulov majstra SR.

VÍŤAZI ČS. POHÁRA

Suverénnych víťazov atletických súťaží 28. ročníka THM (1988), starších žiakov zo ZŠ Jahodnícka priviedol ich tréner Ján Zuberec k nevídanému úspechu. Jeho zverenci po víťazstve v krajskom kole prestížnej atletickej súťaže **O pohár čs. rozhlasu**, ktorej sa zúčastnilo 118 tisíc žiakov z 2504 základných škôl celého vtedajšieho Československa, dokázali svoje kvality aj v Jablonci nad Nisou. Senzačným spôsobom porazili atletické výbery v medzinárodne obsadenom čs. finále z Čiech, bývalej NDR i Poľska a zvíťazili (navyše v novom rekorde podujatia).

PLAVECKÉ POKLADY

Neboli to iba atléti, ktorí v 80. rokoch zažívali svoju „zlatú“ éru. Turčianske hry sa stali vhodnou príležitosťou aj na prezentáciu úspešných plavcov, ktorí vychádzali najmä spod rúk úspešnej trénerskej dvojice Jirko Mikoláš – Gustáv Ko-

nečný a školského športového strediska v plávaní na ZŠ Mudroňova. Po suveréni Igorovi Bukovskom a sestrách Křížových nastupovali ďalší – Alexander Marček, Eva Bukvová, Marianna Samčíková, Alena Stehlíková, Rastislav Bizub, Andrea Lissníková, Branislav Turanský, Pavol Rybárik. Najväčšími plaveckými pokladmi martinského plávania sa nakoniec stali:

Alexander Marček – štvornásobný víťaz THM 1982-1985 (50 m prsia) sa stal reprezentantom ČSSR, účastníkom OH v Soule (1988), účastníkom ME, medailistom na M-ČSSR a držiteľom slovenských rekordov (100 a 200 m prsia).

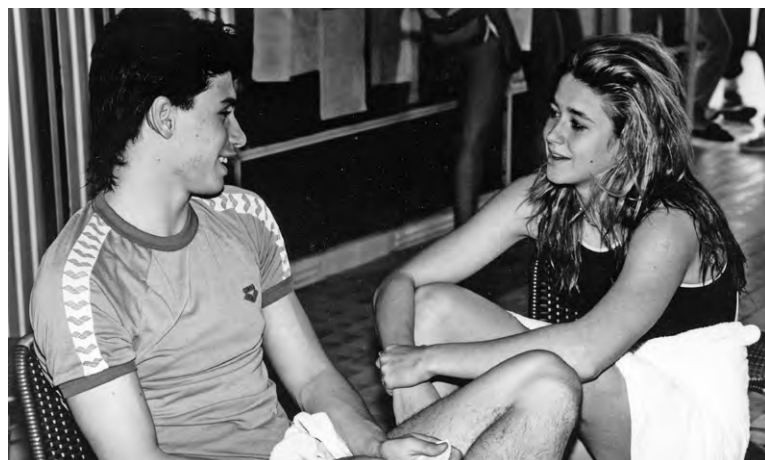
Rastislav Bizub – päťnásobný víťaz THM 1984 až 1988 (50 m prsia a 50 m v. sp.) sa stal čs. a slovenským reprezentantom, účastníkom OH v Barcelone (1992), Atlante (1996) a ME.

Žiaľ, po roku 1989 sa plávanie na dlhých 15 rokov vytratilo z programu Turčianskych hier a začalo zažívať horšie časy a menej úrodné roky.

PREMIÉRA FUTBALU

V roku 1988 (28. ročník) sa v programe Turčianskych hier poslednýkrát súťažilo v Duklianskych pretekoch brannej zdatnosti. Na súťaži sa zúčastnilo 139 pretekárov, pre ktorých pripravili organizátori náročné trate v turanskom streleckom areáli na Tibíne. Aj v tomto ročníku potvrdil svoju suverenitu **Ján Vladár** (majster športu, trojnásobný majster Československa a 44-násobný majster Slovenska), ktorý sa stal najúspešnejším pretekárom v 18-ročnej histórii DPBZ na Turčianskych hrách.

Autor: Martin Ferenčík
foto: archív

K najúspešnejším plavcom patrili Rastislav Bizub a Andrea Lissníková

PRERÁBANIE

*bytových jadier
& stavebné práce*

- ✂ Stavebné práce
- ✂ Vodárenské práce
- ✂ Elektroinštalačné práce
- ✂ Interiérové omietky
- ✂ Montáž sadrokartónov
- ✂ Komplet rekonštrukcie bytov

0949 012 341

stavbamartin@gmail.com

www.gaya.sk

Výnimočná príležitosť umiestniť Vaše dieťa do MŠ!

Centrum pre rodinu a rozvoj osobnosti Martin, O. Z., prevádzkuje dva roky mimoriadne úspešnú škôlku (Centrum flexibilnej starostlivosti o deti v predškolskom veku). Aj v týchto dňoch prijíma prihlášky.

Je to šanca pre Vaše dieťa od 3 do 6 rokov dostať sa do malého kolektívu detí (len max. 13 detí!), ku kvalifikovaným pani učiteľkám, s individuálnym prístupom a s podporou skúseného psychológa.

Nástup možný kedykoľvek, aj v priebehu roka.

Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Európskeho sociálneho fondu a Európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci Operačného programu Ľudské zdroje, www.esf.gov.sk, www.ia.gov.sk

Informácie a prihlášky: Martin, Hečkova 9 (pri býv. GR ZŤS),
0905 945 901, 0905 720 717, e-mail: msakoumamy@gmail.com

CNC REZACIE STROJE

www.pierce.sk

Kde nájdete MESTSKÉ NOVINY?

Vzhľadom na sťažnosti a pripomienky našich čitateľov z rôznych častí Martina sme zabezpečili popri distribúcii do poštových schránok aj distribúciu prostredníctvom predajní potravín a stánkov.

MESTSKÉ NOVINY nájdete - ZDARMA - každý mesiac aj na týchto miestach:

- COOP Jednota Ľadoveň III. – Ul. N. Hejnej
- COOP Jednota Ľadoveň II. – Stavbárska ul.
- COOP Jednota Stred – Ul. A. Kmeťa (pri kine Moskva)
- COOP Jednota Košúty - Štefunkova ul.
- COOP Jednota Priekopa – Medňanského ul.
- Potraviny Dušan Sládek, Stred – Škultétyho ul. 16
- Trafika Podháj - Golianova ul.-Gorkého
- Stánok pred hl. vchodom do UNM
- Penzión Ľadoveň - Ul. D. Michaeliho

MIRAGE

MÓDA A ŠTÝL
ZÁBAVA • SLUŽBY
GASTRONÓMIA

www.mirageshopping.sk

OC MIRAGE, Nám. A. Hlinku 7B, 010 01 Žilina

VÝSTAVA FOTOGRFÍ

ŠPORTOVÉ OKAMIHY

17. 6. – 15. 7. 2020

ŠPORTOVÝM FOTOOBJEKTÍVOM
OTCA A SYNA STEHLÍKOVCOV

Rodina za objektivom

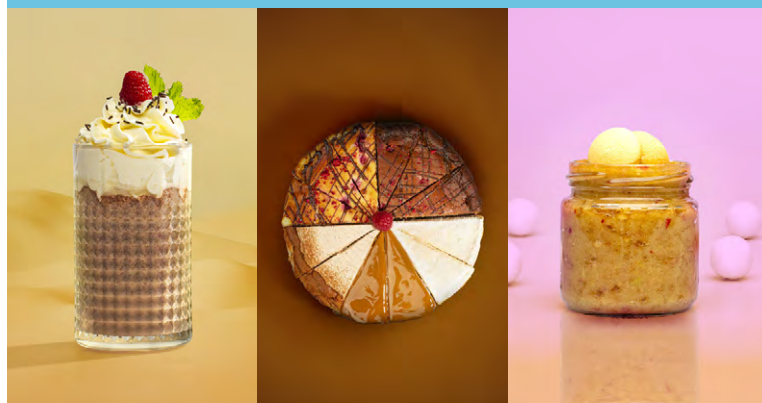
Naše mesto žije športom a Žilničania svoje kluby milujú. V OC MIRAGE si môžete pozrieť skvelú výstavu športových fotografií žilinských klubov a športovcov, ktoré vytvorili otec so synom – Peter a Daniel Stehlíkovci. Ich prácu v našich končinách veľmi dobre poznáme a popularitu získavajú aj po celom Slovensku. V rámci výstavy si budete môcť pozrieť aj fotoreportáž z tréningu paralympijského športu BOCCIA, ktorá zachytáva príbeh Ľubky Škvarovej, ktorá snívá sen o reprezentácii SR na paralympiáde v Tokiu v roku 2021. Hráči boccie sú športovci, ktorí majú postihnutie všetkých štyroch končatín. Ľubka patrí do kategórie BC3, v ktorej hrajú športovci s najťažším telesným postihnutím. Preto v rámci hry potrebuje aj asistenta, ktorý jej pomáha. Ľubka je v súčasnosti hráčkou Klubu OMD Farfalletta Žilina a úspešnou reprezentantkou SR v boccie. Na konte má niekoľko úspechov doma aj v zahraničí. Avšak jej snom je jednoznačne Tokio.

Výstava bude nainštalovaná na -1. podlaží OC MIRAGE.

Yogi's

YOGI'S ODDYCHOVÁ A PRIATEĽSKÁ ZÓNA, KDE SA BUDETE VŽDY CÍTIŤ SKVELO. NECHAJTE SA OMÁMIŤ SKVELOU KÁVOU, ČERSTVÝMI ZÁKUSKAMI ALEBO DOPLŇTE ENERGIU ZDRAVÝMI FRESH ŠŤAVAMI.

Len spolu dokážeme vytvoriť to najlepšie miesto na svete.

Nájdete nás na -1 podlaží pri Flying Tiger / OC Mirage

ŠTUDENTI POZOR!

ZĽAVA 50%

na všetky služby

platí do 30.6.

Barbierstvo 50 SHADES nájdete na 1. podlaží v OC MIRAGE.

Za prvý víkend bolo prepravených cyklobusmi 105 bicyklov a 297 cestujúcich

Pravdepodobne krásne sobotné počasie, chuť ľuďí na turistické a cyklistické výlety spôsobili, že štart cyklobusovej sezóny 2020 priniesol prekvapivé výsledky už počas prvého víkendu.

Cyklobusy zo žilinskej autobusovej stanice vyrazili do troch obľúbených cykloturistických destinácií v Žilinskom kraji – do Terchovej, Novej Bystrice a Turčianskych Teplíc. Najväčší záujem bol o prevoz bicyklov smerom na Novú Bystricu.

Väčšina cestujúcich v cyklobusoch boli turisti, pre ktorých sú tieto rýchle a bezpečné spojenia výhodné na prepravu do turistic-

ky atraktívnych lokalít Terchovej, Bystrickej doliny so skanzenom na Vychylovke či na prehliadku turčianskych dolín, kopcov a hradov.

Úspešný štart

Úspešný štart cyklobusovej sezóny, ktorý sme zaznamenali, dokázal, že cyklobusy majú svoje miesto na trhu a stávajú sa obľúbeným spôsobom prepravy za rôznymi športovými a oddychovými aktivitami

cestujúcich. Pevne veríme, že pozitívny trend bude pokračovať aj naďalej počas celej tohtoročnej cyklobusovej sezóny 2020.

Všetkým cestujúcim prajeme veľa krásnych zážitkov pri spoznávaní našej krajiny. Pripomíname, že cyklobus môžete využívať v sobotu, nedeľu a vo sviatok do 27. septembra a aj v piatok v termíne od 7. júla do 28. augusta.

Vrútkami otriasla hrozná tragédia

Na tejto škole sa odohrala tragická udalosť

Štvrtok 11. júna sa navždy do kroník mesta Vrútky zapíše ako čierny tragický deň, keď sa v budove Spojenej školy na Ul. M. R. Štefánika odohrala krvavá dráma.

Dopoludnia počas vyučovania vrhol do školy a následne jednej z tried nožom ozbrojený 22-ročný muž a pri tomto násilnom útoku vyhasol život zástupcu riaditeľky, ktorý sa statočne snažil brániť deti a zamestnancov školy. Príslušníci policajného zboru potom útočníka pri úteku zo školy zastrelili, keďže nereagoval na varovné výstrely do vzduchu

a bol hrozbou pre ľudí na ulici. Páchateľ odsúdeniahodného brutálneho trestného činu má okrem vraždy nevinného človeka na svedomí aj zranenia ďalších osôb. Učiteľka a dve 10-ročné deti boli po tejto šokujúcej udalosti vo vážnom stave, zranil aj školníka. Všetci museli byť hospitalizovaní v Univerzitnej nemocnici Martin, kam previezli aj dvoch policajtov, ktorých počas zákroku zranili odrazené guľky. Skutočnú pravdu sa už nedozvieme, aká bola motivácia agresora, prečo to urobil, aký bol jeho duševný stav, ale podľa niektorých zistení či ohlasov údajne trpel šikanou.

Po násilnom čine vzniklo pietne miesto pred budovou školy

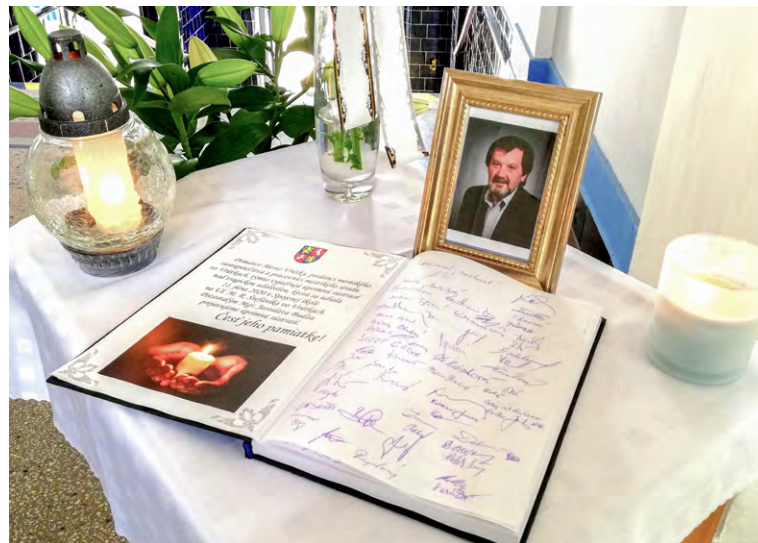
Ide o bývalého žiaka tejto školy, ktorého však vtedy nevnímali ako problémového.

ČLOVEK S VEĽKÝM „Č“
Rodina zavraždeného 62-ročného Jaroslava Budza, ktorý obetoval vlastný život, aby zachránil životy detí a učiteľov, cíti obrovskú bolesť. Stratili milovaného človeka. Bol vynikajúcim pedagógom (učil matematiku a chémiu), láskavým rodičom (zanechal dve dcéry, z toho tá mladšia má len tri roky), starostlivým manželom a obľúbeným členom svojej širokej rodiny. Vladimír Budz (bratranec zosnulého) sa pre MN vyjadril: „ Ťažko sa mi teraz o Jarovi hovorí. Bol ako môj brat. Človek s veľkým „Č“. Budzovci boli, a budú jedna rodina. To by musel človek zažiť, aby vedel, o čom hovorím. Nedokážem si predstaviť, koľkým ľuďom bude chýbať. Množstvu ľudí dal človečenstvo. Tí, ktorí ho poznali, nie sú teraz cez slzy schopní slov. Tak to cítim ja i jeho najbližší. “

ČEŠŤ JEHO PAMIAŤKE
Budova školy, ktorú po krvavom incidente zatvorili až do odvolania, sa hneď stala pietnym miestom. Okoloidúci na pamiatku zavraždeného zapalovali sviečky, prinášali kvety, prejavovali

úctu. Náročné obdobie prežíva aj vrútocký primátor Branislav Zacharides, ktorý so smútkom v duši poznamenal: „ V mene svojom, poslancov mestského zastupiteľstva a pracovníkov Mestského úradu vo Vrútkach vyjadrujem hlboký zármutok nad tragickou udalosťou, ktorá sa udiala v Spojenej škole na Ul. M. R. Štefánika vo Vrútkach. Pozostalým Mgr. Jaroslava Budza prejavujeme úprimnú sústrasť. Češť jeho pamiatke! “

PRIATEĽ, TURISTA, HUBÁR
Jaroslav Budz bol aj dobrosrdečným priateľom, čo môžu potvrdiť napr. aj manželka Pullmannovci. „ Je hrozná, čo sa stalo. Jaro bol super chlap, poznal som ho veľmi dobre. Všetkým nám bude chýbať. Bol nadšeným turistom. Zhodou okolností teraz 19. júna organizuje Klub slovenských turistov Vrútky, ktorého som predsedom, Jánsky večerný výstup k chate na Klačianskej Magure. Očakával som, že sa opäť ako dlhoročný člen nášho klubu tradične zapojí do tejto akcie, ale, žiaľ, už nebude môcť prísť. Aktuálny 22. ročník venujeme práve Jarovi. Na chate si ho uctíme minútou ticha, zapálime sviečky a zaspomíname si na to, aký to bol zlatý človek. Mal rád spoločnosť, bol komunikatívny.

Kondolenčná kniha na Mestskom úrade vo Vrútkach

Manželia Pullmannovci

Keď hovoril o niečom, nadobudol som pocit, že vie všetko odborne zdôvodniť. Ako povedal náš mladší syn, keď pán učiteľ vysvetľoval matematiku, pochopil to každý. Jaro bol tiež vášnivým hubárom. Nikto nedokázal

nazbierať tolko hřibov ako on. Aj keď už relatívne nerástli, on vo svojich obľúbených lokalitách vždy niečo našiel,“ zaspomínal si pre MN Ján Pullmann, ktorého pre MN doplnila jeho manželka Helena Pullmannová: „Pán Budz sa vždy správal zodpovedne, mal v sebe vlastnosť chrániť každého. Žiaľ, pri svojom hrdinskom čine zahynul. Je mi ľúto, čo sa stalo, strašná tragédia. Myslím si, že ak mladá ľudia vyrastajú na násilí, ktoré vidia vo filmoch (thrillery a horory) a zabíjaní v rámci hier na počítačoch či mobiloch, tak to je veľmi zlé.“

Pre MN sa vyslovil aj Stanislav Vaňko: „Jara som poznal od malička, učil aj môjho (teraz už dospelého) syna. Stretávali sme sa na športových podujatiach, na hubách a turistike v malej Fatre. Bol to veľmi dobrý človek s veľkým srdcom, takých sa rodí málo.“

KONDOLENČNÁ KNIHA

Nielen Vrútočania sa na Mestskom úrade Vrútky podpisovali do kondolenčnej knihy. V nej je aj toto vyznanie študentov: „*Dakujeme za tvoju silu. Za to, že si bol, že si nikdy neprejavil hnev, že si vždy dokázal oddeliť hlúposť od múdrosti. Za to, že si pochopil každého študenta v každom jeho čine, za všetky vypočítané príklady a nekonečnú trpezlivosť, nekonečnú ochotu a ústretovosť. Nikdy na teba nezabudneme!*“

ODBORNÁ POMOC

Ako sa uvádza na webovej stránke www.vrutky.sk, boli zriadené krízové telefonické linky psychologickej pomoci pre obeť nešťastia na Spojenej škole na Ul. M. R. Štefánika. Na Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie na Kollárovej ul. v Martine sa

môžu obrátiť nielen zamestnanci, rodičia a deti uvedenej školy, ale aj všetci ostatní, ktorí cítia potrebu podpory a pomoci.

Stanislav Vaňko

Vrútocky šport po „korone“

V súvislosti s pandémiou koronavírusu zamrzol športový život. Oživenie nastalo až po uvoľnení opatrení. Niektoré súťaže sa dohrávajú do konca, iné už nie. Ako sú na tom vrútocké kolký, hokejbal a vodné pólo?

KOLKY

VV Slovenského kolkárskeho zväzu prijal (21. mája) stanoviská k súťažiam, ktoré riadi. V extralige družstiev mužov anulovali celý ročník 2019/2020, takže zvyšné štyri kolá sa už nedohrajú. V extralige družstiev žien ukončili súťaž s určením majstra a poradia po 19. predposlednom kole. Vrútocké ženy tak obhájili majstrovský titul, ale mužom Vrútok nebolo umožnené dokončiť do úspešného konca výborne rozbehnutú sezónu. „*Boli sme na čele tabuľky s takým náskokom, že nám stačilo vyhrať už len jeden zápas, pričom v záverečnom kole by sme hrali s najslabším súperom. Takže sme po prvý raz v našej histórii mali reálnu šancu triumfovať v extralige a postúpiť do česko-slovenskej interligy. Sme sklamaní, že zväz v mužskej súťaži takto rozhodol, je to pre nás rozčarovanie, ale nič s tým nenarobíme, nedá sa proti tomu odvolať. Zaujímavé je, že Slovenský pohár mužov sa hrať môže.*“

Vo štvrtfinále nás čakajú Rakovice (30. júna). Ak by sme zvíťazili, postúpili by sme na finálový turnaj za účasti štyroch tímov. Čo sa týka nášho ženského družstva, z obhajoby prvenstva sa tešíme, dievčatá si to zaslúžia a v októbri sa zúčastnia na Svetovom pohári tímov, ktorý sa tohto roku uskutoční na Slovensku, konkrétne v Podbrezovej,“ povedal pre MN Dušan Machník (predseda KO Lokomotíva).

HOKEJBAL

Slovenská hokejbalová únia rozhodla pokračovať v prerušenom ročníku. Najvyššia extraligová súťaž sa tak po nútenej prestávke, ktorá trvala od polovice marca, opäť naplno rozbehla 13. júna, ale už len s ôsmimi tímami, lebo tri kluby odmietli dokončiť sezónu. Hráči HbK Kometa Vrútky vyhrali v dueli 19. kola v Ružinove 4:2 a o deň neskôr (14. júna) prehrali v Skalici 1:4. Základná časť vyvrcholí 22. kolom (20. júna), Kometa (momentálne je na 4. mieste v tabuľke) privíta na svojom ihrisku LG Bratislava (úvodné buľo o 13. h).

VODNÉ PÓLO

PVK Vrútky účinkoval v ročníku 2019/2020 v najvyššej extraligovej súťaži vo vodnom póle mužov, ktorá sa nedohrala. Ohrozená bola aj letná

sezóna na vrútockom mestskom kúpalisku (prevádzkovateľom je klub PVK Vrútky), ale napokon sa návštevníci dočkajú. „*Otvoríme ešte v júni. Pre verejnosť budú k dispozícii všetky bazény a služby, na ktoré si za tie roky už zvykli. Otváracie hodiny (pondelok až nedeľa od 10. do 18. h) ani vstupné (www.kupaliskovrutky.sk) nemeníme. Samozrejme, že treba dodržiavať štandardné pravidlá, ako aj aktuálne nariadenia hygieny. Verejnosti budeme znovu vychádzať v ústrety, tréningy absolvujeme skoro ráno alebo večer. Zápas a turnaje zatiaľ nie sú naplánované. Naše kúpalisko si obľúbili nielen Vrútočania, ale aj Martinčania a ľudia z okolitých obcí. Uvidíme, ako ľudia ovplyvní obava z „korony“, ale aj tak si myslím, že návštevnosť*

bude hlavne závisieť od počasia,“ poznamenal pre MN Dušan Kucharik (predseda PVK).

DOTÁCIE

Vrútocké mestské zastupiteľstvo na svojom zasadnutí (12. mája) z dôvodu predpokladaného zníženia daňových príjmov od štátu spôsobeného koronavírusom schválilo krátenie výdavkov vo výške 145 700 eur. Znížil sa aj rozpočet na športové dotácie. Mesto na tento účel prerozdelené sumu 4100 eur (Kometa Vrútky 1600 eur, PVK Vrútky 900, FK Attack Vrútky 800, TJ Lokomotíva Vrútky 300, TJ Sokol Vrútky 300 a Tenis klub Vrútky 200).

Dvojstranu pripravil:

Eubomír Chochula, foto: P'ch

Letné kúpalisko otvorí svoje brány pre verejnosť

Veľmi zlá správa pre športovcov

Martin Kalnický

„Šport je téma, ktorá rezonuje už veľmi dlhú dobu. Minimálne od 19. decembra 2019, keď zastupiteľstvo odsúdilo celkovú dotáciu pre kultúru, sociálnu oblasť a šport vo výške pol milióna eur. Do športu malo ísť 340 000 eur z pôvodných 550 000 eur. Dnes je už všetko inak,“ otvoril túto tému poslanec za mestskú časť Ladoveň-Jahodníky-Tomčany Martin Kalnický (Platforma martinských poslancov) a potom pokračoval:

„Všetky následné zlé rozhodnutia sa odvíjajú od nedostatočne pripravené-

ho a napokon aj schváleného rozpočtu (vlani 2. decembra) na rok 2020, ktorý prešiel len veľmi tesne a nepodporila ho ani polovica zo všetkých poslancov. Už vtedy som upozorňoval na to, že to nie je dobrý rozpočet, za ktorý však hlasovala väčšina vtedajšej koalície v MsZ. Na májovom zasadnutí nastali pod rúškom koronakrízy zmeny v rozpočte, ktoré sa dotkli aj športu. Najväčší poslancový klub zmietol zo stola prerozdelenie dotácií a zrušili ich úplne. Športové kluby, ktoré v rámci dotačnej schémy počítali s prísunom financií, tak zostali vo vzduchoprázdne. Nebolo mi to ľahostajné, preto som zorganizoval stretnutie so zástupcami športových klubov. Výsledkom toho bolo Memorandum na podporu športu detí a mládeže. Uzniesli sme sa

na tom, že by pre šport bolo likvidačné, keby mesto neuvolnilo žiadne financie. Žiadame vyplatiť klubom spolu aspoň tých 340 000 eur; ako aj záruku, aby raz už sľúbené financie prišli na účet tohto roku. Aká náhoda, že polhodinu po našom memorandovom stretnutí, na ktorom sme sa zhodli na finálnej verzii dokumentu, zverejnilo vedenie mesta na svojej webovej stránke informáciu, že našli v rozpočte 170 000 eur; z toho vyčlenia takmer 120 000 eur na šport. Lenže najbližšie možné prídelenie peňazí pre športové kluby bude až v auguste 2020 (aj to za predpokladu, že sa všetky procesy ukončia v ideálnych termínoch), čo je veľmi zlá správa pre športovcov. My trváme nielen na výške 340 000 eur (prerozdelené financie mohli kluby už

dnes mať na svojich účtoch, dalo sa to zrealizovať ešte pred vypuknutím koronakrízy), ale aj na záruke, že oddiely skutočne tie peniaze dostanú. Priestor na hľadanie financií pre šport v rozpočte je (ale nie na úkor kultúry či sociálnej oblasti), hoci pripúšťam, že teraz je to pre „koronu“ ťažšie. Hľadáme úspory tam, kde sa dá šetriť bez toho, aby sa zastavil život v Martine. **Nad'alej chcem byť v tomto smere aktívny, financovanie športu detí a mládeže je dobrou investíciou do budúcnosti. Samozrejme, že budem myslieť aj na iné oblasti, napr. seniori si zaslúžia našu úctu a ešte väčšiu podporu ako doteraz. Investíciu do športujúcej mládeže a do seniorov beriem ako rovnako dôležitú. Čo sa týka seniorov, budem sa veľmi intenzívne zaujímať o dostavbu Denného centra v Martine, o ktoré majú veľký záujem.“**

O návrhu presťahovať CVČ do Strojára

„Veľkou témou ostatného zasadnutia MsZ (4. júna) bol návrh presťahovať Centrum voľného času Kamarát z budovy na Ul. Andreja Kmeťa do priestorov Domu odborov Strojár na Vajanského nám. “ vrátil sa k tejto téme Martin Kalnický a vzápätí to rozviedol.

„Prideleniu štátnej dotácie na obnovu kultúrnych pamiatok treba využiť a zrealizovať projekt rekonštrukcie administratívnej budovy bývalej Advokátskej komory a jej vnútorných priestorov, ale otázne je, či návrh predkladateľky (viceprimátorka Tatiana Červeňová) ponúkal najlepšie riešenie. Myslím si, že nie. Často som pri svojich vystúpeniach na zastupi-

tel'ste hovoril, že tento materiál nie je dobrý. Mesto ako zriaďovateľ chce pre deti a ich činnosť zabezpečiť náhradné priestory, ale prečo sa CVČ má rýchlo presťahovať do Strojára, ktorý nie je na to pripravený? Z toho dôvodu, že ideme rýchlo rekonštruovať spomínaný objekt, v ktorom sídli CVČ, a aby neprepadli peniaze na obnovu kultúrnych pamiatok? Okrem toho, že doteraz nevieme, čo všetko v tej budove po rekonštrukcii bude, na čo všetko bude slúžiť, jedno je isté: deti sa do nej už nevrátia, pretože priestory sú tam pre nich nevyhovujúce, čo akceptujem. Taktiež akceptujem myšlienku, že ako správni hospodári nesmieme prísť o žiadne peniaze, ktoré nám prichádzajú na ob-

novu kultúrnych pamiatok. No celý ten proces sa vôbec nemusí udiať v takej krátkej dobe, ako bolo uvedené v návrhu. Bolo by to v strese, pri ktorom môže nastať veľa chýb. Navyše, zatiaľ nie je vysúťážený dodávateľ na rekonštrukciu Advokátskej komory. Keby sme deti premiestnili do Strojára, potom by ten objekt zostal prázdny, kým by neprebehlo celý proces do spustenia rekonštrukcie. Čiže mesto by platilo za celú tú dobu úplne zbytočne nájom za využívanie priestorov pre CVČ súkromnému majiteľovi Strojára, ktorý ho získal do vlastníctva iba nedávno. Bolo by to neefektívne. **Navrhujem prostriedky investovať do prerobenia Posádkového klubu pri amfiteátri. Výsledkom môjho návrhu je to, že približne 300 000 eur (dva roky platenia nájmu plus cena rekonštrukcie)**

sa neinvestuje do priestorov súkromného podnikateľa, ale na prerobenie „Posádky“, teda do majetku mesta Martin. Navyše sa ušetrí jedno sťahovanie CVČ, čo nie je maličkosť. Z hľadiska polohy a aktivity detí by táto lokalita pri amfiteátri bola vhodnejšia. Aj preto, že do „amfika“ sa ľudia začínajú vracajú, na čom majú svoju zásluhu súčasní prevádzkovatelia, ktorí ho pre verejnosť zatriaktívni. **Musím povedať, že súhlasím s názorom primátora, ktorý povedal, že uznesenie nepodpíše, za čo mu dávam palec hore, lebo tým zabránil v tejto veci nevhodnému nakladaniu s verejnými zdrojmi.** Som rád, že snaha nášho poslancového klubu Platforma, keď sme upozorňovali na tie nedostatky v predloženej materiáli, nevyšla nazmar.“

Nekonečná téma – „Hurbanka“

M. KALNICKÝ: „Na ZŠs MŠ Hurbanova sa za ostatného pol roka nakopilo problémov viac ako dosť. Dúfam, že sa nástupom novej riaditeľky do funkcie situácia na škole upokojí. (Výhrava výberové konanie 26. mája, ale do polovice júna, keď-že primátor má na to 30-dňovú lehotu, ešte nebola menovaná na tento post.) Nová riaditeľka však „zdedí“ viacero problémov. Bude sa musieť zaoberať napr. aj otázkou ďalšieho využitia vnútorných bazénov a sauny v areáli „Hurbanky“, pretože prevádzkovateľovi týchto zariadení už vypršala zmluva so školou. Podľa

mojich informácií inicioval tento prevádzkovateľ už v januári 2020 stretnutie s vedením mesta Martin, kde upozorňoval na to, že sa mu končí zmluva. **No pokiaľ viem, tak k novej dohode so správcom objektu (škola) neprišlo.** Je tam veľa otáznikov: Bude spolupráca bývalým prevádzkovateľom pokračovať? Za akých podmienok? Bude vlastník (mesto) investovať do opravy technického stavu? **Prečo majú na nevyriešené problémy doplácať občania, ktorí chcú využívať tieto služby, ale nemôžu? Prečo majú byť rukojemníkom tejto situácie?“**

Úprimnú sústrasť pozostalým obeť

M. KALNICKÝ: „Chcem vyjadriť obrovské poľutovanie nad tragédiou, ktorá sa minulý týždeň stala v susedných Vrútkach. Pána Jaroslava Budzu som osobne veľmi dobre poznal, bol mojim pedagógom na gymnáziu. Navždy zostane v mojom srdci. Citím veľký smútok. **Nechce sa mi veriť, že už nie je medzi nami a tento svet opustil krutou ranou osudu. Zachoval sa však ako hrdina.** Je veľmi smutné, že aj deti boli svedkami tejto odsúdeniahodnej udalosti. Prekonať túto obrovskú

traumu všetkých, ktorých sa to týka, ten veľký zármutok pozostalých obeť tohto násilného a nepochopiteľného trestného činu nebude ľahké, ale verím, že aj prostredníctvom profesionálnej pomoci sa z toho najhoršieho postupne dostanú. Verím, že najbližší príbuzní i ďalší, ako aj deti či pedagógovia, nájdu v sebe dosť síl, aby sa dokázali s tým, čo sa stalo, vyrovnáť. **Za celú redakciu MESTSKÝCH NOVÍN vyjadrujem úprimnú sústrasť rodine Jaroslava Budza. Česť jeho pamiatke!“**

Stranu pripravil: Ľubomír Chochula